

Een onderzoek naar emotionele betrokkenheid in de documentaire *White Right: Meeting the Enemy*.

Universiteit Utrecht

Sterre Twaalfhoven, 5621569
Bachelor Media & Cultuur
BA-eindwerkstuk
Begeleider: Jasmijn van Gorp
2e lezer: Franca Jonquière
2018/2019, blok 2
Woorden aantal: 7695

Abstract

Verschillende wetenschappers constateren dat er een gebrek aan onderzoek naar emotionele betrokkenheid binnen documentaire studies is. De emotionele reactie die de kijker ervaart tijdens het kijken van een documentaire, kan echter zijn houding beïnvloeden tegenover het desbetreffende onderwerp. In dit onderzoek is *White Right: Meeting the Enemy* geanalyseerd aan de hand van de *structure of sympathy* van Murray Smith. Deze theorie legt de wijze waarop een film de kijker mogelijkheid biedt tot emotionele betrokkenheid bloot. Hierbij worden drie verschillende niveaus onderscheiden: *recognition*, *alignment* en *allegiance*. Deze theorie wordt echter voornamelijk gebruikt bij het analyseren van fictiefilms. In voorgaand onderzoek analyseerde Fernando Canet eerder een documentaire aan de hand van de *structure of sympathy*. Hieruit bleek dat de relatie tussen de filmmaker en de subjecten sturend is voor de mate van emotionele betrokkenheid van de kijker ten opzichte van de subjecten. Om deze reden is in dit onderzoek deze relatie geanalyseerd aan de hand van de driehoeksverhouding van Bill Nichols: “(voornaamwoord) speak(s) about (voornaamwoord) to (voornaamwoord)”. In dit onderzoek wordt duidelijk dat deze verhouding invloed heeft op de vorm van de emotionele betrokkenheid van de kijker. Interactie en samenwerking tussen de filmmaker en het subject, zorgt voor de mogelijkheid tot emotionele betrokkenheid voor de kijker. Daarnaast wordt duidelijk dat de *structure of sympathy* niet gebonden is aan fictiefilms, maar ook hanteerbaar is bij het analyseren van documentaires.

Kernwoorden: Documentaires, emotionele betrokkenheid, *structure of sympathy*, *recognition*, *alignment*, *allegiance*, *primacy effect*.

Verklaring Intellectueel Eigendom

De Universiteit Utrecht definieert plagiaat als volgt:

Plagiaat is het overnemen van stukken, gedachten, redeneringen van anderen en deze laten doorgaan voor eigen werk.

De volgende zaken worden in elk geval als plagiaat aangemerkt:

- het knippen en plakken van tekst van digitale bronnen zoals encyclopedieën of digitale tijdschriften zonder aanhalingstekens en verwijzing;
- het knippen en plakken van teksten van het internet zonder aanhalingstekens en verwijzing;
- het overnemen van gedrukt materiaal zoals boeken, tijdschriften of encyclopedieën zonder aanhalingstekens of verwijzing;
- het opnemen van een vertaling van teksten van anderen zonder aanhalingstekens en verwijzing (zogenaamd "vertaalplagiaat");
- het parafaseren van teksten van anderen zonder verwijzing. Een parafrase mag nooit bestaan uit louter vervangen van enkele woorden door synoniemen;
- het overnemen van beeld-, geluids- of testmateriaal van anderen zonder verwijzing en zodoende laten doorgaan voor eigen werk;
- het overnemen van werk van andere studenten en dit laten doorgaan voor eigen werk. Indien dit gebeurt met toestemming van de andere student is de laatste medeplichtig aan plagiaat;
- het indienen van werkstukken die verworven zijn van een commerciële instelling (zoals een internetsite met uittreksels of papers) of die al dan niet tegen betaling door iemand anders zijn geschreven.

Ik heb bovenstaande definitie van plagiaat zorgvuldig gelezen en verklaar hierbij dat ik mij in het aangehechte BA-eindwerkstuk niet schuldig gemaakt heb aan plagiaat.

Tevens verklaar ik dat dit werkstuk niet ingeleverd is/zal worden voor een andere cursus, in de huidige of in aangepaste vorm.

Naam: Sterre Twaalfhoven

Studentnummer: 5621569

Plaats: Utrecht

Datum: 24-01-2019

Handtekening:

Inhoudsopgave

1.	INLEIDING	5
2.	THEORETISCH KADER	8
	2.1 STRUCTURE OF SYMPATHY	8
	2.1.1 Recognition	10
	2.1.2 Alignment	10
	2.1.3 Allegiance	11
	2.2 PRIMACY EFFECT	12
	2.3 DE RELATIE TUSSEN DE FILMMAKER EN DE SUBJECTEN	13
3.	METHODE	15
4.	ANALYSE	17
	4.1 NATIONAL SOCIAL MOVEMENT	17
	4.1.1 Recognition	17
	4.1.2 Alignment	19
	4.1.3 Allegiance	21
	4.2 ALT-RIGHT	23
	4.2.1 Recognition	23
	4.2.2 Alignment	24
	4.2.3 Allegiance	25
	4.3 EX-SKINHEADS EN PARDEEP SINGH	25
	4.3.1 Recognition	25
	4.3.2 Alignment	27
	4.3.3 Allegiance	28
5.	CONCLUSIE	29
6.	BIBLIOGRAFIE	32
7.	BIJLAGE:	34
	JEFF SCHOEP	34
	BRIAN CULPEPPER	40
	MIKE SCHLOER	44
	KEN PARKER	46
	RICHARD SPENCER	52
	JARED TAYLOR	55
	PETE TEFFT.	56
	ARNO MICHAELIS	59
	FRANK MEEINK	63
	PRADEEP SINGH	66

1. Inleiding

Schrijver en dichter George Eliot stelt dat: “The greatest benefit we owe to the artist, is the extension of our sympathies [...] extending our contact with our fellow men beyond the bounds of our personal lot.”¹ Doordat media de kijker of lezer de mogelijkheid geven om emotioneel betrokken te raken met personages, is het mogelijk om sympathie te ervaren. Psycholoog Erik Erikson stelt dat het ervaren van sympathie emoties oproept die de mens de mogelijkheid geeft om een sociale kwestie vanuit een ander perspectief te ervaren. Op deze manier zou het ervaren van sympathie de vorming van het zelfbeeld en de houding naar de ander kunnen beïnvloeden.² In het huidige debat over emotionele betrokkenheid binnen films wordt dit fenomeen veelal geanalyseerd aan de hand van de *structure of sympathy* van cognitieve filmwetenschapper Murray Smith.³

Aan de hand van deze theorie kan worden onderzocht op welke wijze een film de mogelijkheid geeft tot emotionele betrokkenheid.⁴ Hoewel emotionele betrokkenheid op verschillende vlakken wordt onderzocht binnen de cognitieve filmwetenschappen, constateert Ib Bondebjerg dat er binnen documentaire studies nog amper aandacht voor is.⁵ Bondebjerg stelt echter dat het van belang is om dit genre te analyseren aan de hand van cognitieve filmtheorieën. De wijze waarop emoties de betekenis beïnvloeden van verhalen over actuele problemen in de werkelijkheid, wordt volgens Bondebjerg namelijk onderschat.⁶ Film- en televisiewetenschapper Belinda Smaill voegt daaraan toe dat emoties cruciaal zijn bij het begrijpen van nieuwe culturen en sociale verhoudingen.⁷ De reden waarom de rol van emoties binnen documentaires wordt onderschat, komt volgens Smaill door de associatie van documentaires met wetenschap en educatie. Deze associatie is volgens haar tot stand gekomen door de *discourses of sobriety* van Bill Nichols.⁸ Nichols wordt gezien als de

¹ George Eliot, “The Antigone and Its Moral,” in *Essays of George Eliot*, ed. by Thomas Pinney (New York: Columbia University Press, 1963), 270.

² Erik Erikson, “The Life Cycle, Epigenesis of Identity,” in *Identity Youth and Crisis* (New York: Norton, 1968), 78.

³ Murray Smith, “Character and Emotional Response in the Cinema,” *Cinema Journal* 33, no. 4 (Summer 1994): 34.

⁴ Ibidem.

⁵ Ib Bondebjerg, “Documentary and Cognitive Theory: Narrative, Emotion and Memory,” *Media and Communication* 2, no. 1 (2014): 14.

⁶ Idem, 15.

⁷ Belinda Smaill, “Introduction: Representation and Documentary Emotion,” in *Documentary: Politics, Emotion, Culture* (Basingstoke: Palgrave Macmillan, 2015), 3.

⁸ Belinda Smaill, “Injured Identities: Pain, Politics and Documentary,” *Studies in Documentary Film* 1, no. 2 (2007): 151.

grondlegger van de documentaire studies en is tot op heden actief binnen het academische debat rondom documentaires.

Het concept *discourses of sobriety* verwijst naar discoursen die de realiteit en waarheid nastreven.⁹ Door deze associatie worden documentaires vaak onderzocht op de wijze waarop ze de werkelijkheid presenteren aan de hand van retorische analyses.¹⁰ Matthew C. Nisbet en Patricia Aufderheide constateren echter een ontwikkeling in de rol van documentaires:

Documentaries are no longer conventionally perceived as a passive experience intended solely for informal learning or entertainment. Instead [...], these films are considered part of a larger effort to spark debate, mold public opinion, shape policy and build activist networks.¹¹

Op basis van deze ontwikkeling stellen zij dat het huidige academische debat rondom documentaires niet meer aansluit op de rol van de hedendaagse documentaires in de maatschappij. Om deze reden roepen zij wetenschappers op om documentaires meer op vorm, functie en impact te analyseren.¹² Heather L. LaMarre en Kristen D. Landreville gaven gehoor aan deze oproep en toonden door een experiment aan dat documentaires ook daadwerkelijk emotionele betrokkenheid kunnen opwekken. Dit zou vervolgens invloed hebben op de houding van de kijker tegenover het besproken onderwerp.¹³ Op basis hiervan kan gesteld worden dat documentaires invloed kunnen hebben op de meningen en houdingen van mensen tegenover politieke en sociale issues. Zo ook over het globale en sociale probleem, racisme.

Filmmaker Deeyah Khan snijdt in haar documentaire *White Right: Meeting the Enemy* het debat rondom racisme aan.¹⁴ In deze documentaire gaat Khan, zelf moslima en linksactiviste, op zoek naar de reden waarom leden van extremistische rechtse groeperingen in Amerika zich affiliëren met een ideologie vol haat voor immigranten. In een interview licht Khan toe dat ze op zoek wilde gaan naar hun menselijkheid en niet wilde discussiëren over

⁹ Bill Nichols, "The Domain of Documentary," in *Representing Reality* (Bloomington: Indiana University Press, 1991), 3.

¹⁰ Bondebjerg, "Documentary and Cognitive Theory," 14.

¹¹ Matthew C. Nisbet and Patricia Aufderheide, "Documentary Film: Towards a Research Agenda on Forms, Functions, and Impacts," *Mass Communication and Society* 12, no. 4 (2009): 450.

¹² Idem.

¹³ Heather L. LaMarre en Kristen D. Landreville, "When is Fiction as Good as Fact? Comparing the Influence of Documentary and Historical Reenactment Films on Engagement, Affect, Issue Interest, and Learning," *Mass Communication and Society* 12, no. 4 (2009): 550.

¹⁴ Deeyan Khan, *White Right: Meeting the Enemy*, Film, directed by Deeyan Khan, (United Kingdom: Fuuse Films, 2017).

hun ideologieën.¹⁵ Na het maken van deze documentaire stelt Khan tijdens een vertoning van de documentaire, dat ze het belang heeft ervaren van betrokkenheid tussen mensen in een multiculturele samenleving. Vanuit deze ervaring deelt ze de volgende bevinding:

What drives a lot of these men is ideology sort of second and more primary what makes them susceptible to those types of movements is psychological, social, emotional vulnerabilities that they have. Which is something that we all, as a society, can actually do a lot more about.¹⁶

Volgens Khan heeft het geen zin om eindeloos met elkaar in discussie te gaan over racisme op politiek niveau, maar zouden we meer emotioneel betrokken moeten raken met de mensen die een andere ideologie aanhangen.¹⁷ Deze wijze van het benaderen van het sociale debat rondom racisme past zij toe in haar documentaire *White Right: Meeting the Enemy*.

In dit onderzoek is de documentaire *White Right: Meeting the Enemy* aan de hand van de *structure of sympathy* van Smith geanalyseerd. Ondanks dat deze theorie gebaseerd is op fictiefilms met fictieve karakters, blijkt uit het onderzoek van LaMarre en Landreville dat documentaires ook mogelijkheid geven tot emotionele betrokkenheid.¹⁸ Deze emotionele betrokkenheid kan vervolgens een sympathieke houding bij de kijker oproepen, waardoor de kijker emoties ervaart die zijn houding tegenover racisme kunnen beïnvloeden.

Om deze reden luidt de hoofdvraag van dit onderzoek: "Op welke wijze wordt in *White Right: Meeting the Enemy* de mogelijkheid tot emotionele betrokkenheid geconstrueerd aan de hand van de *structure of sympathy*?"

¹⁵ Fritt Ord, "Conversation about 'White Right: Meeting the Enemy', be Deeyah Khan," YouTube Video, 42:50, September 19, 2018, <https://www.youtube.com/watch?v=JOAr9CPhOSQ>, 15:50.

¹⁶ The Agenda with Steve Paikin, "The Rise of Hate," YouTube video, 23:23, september 12, 2018, <https://www.youtube.com/watch?v=GC-XybB3IT0>, 15:10.

¹⁷ Idem, 21:13.

¹⁸ LaMarre, "When is Fiction as Good as Fact?," 550.

2. Theoretisch kader

2.1 Structure of Sympathy

In dit onderzoek staat de emotionele betrokkenheid van de kijker bij de documentaire *White Right: Meeting the Enemy* centraal. De emotionele betrokkenheid van de kijker is een complex cognitief fenomeen wat door verschillende wetenschappers is onderzocht.¹⁹ Murray Smith construeerde de *structure of sympathy* als antwoord op zijn vraag: “What are the various senses of the term ‘identification,’ and how can they be developed into a systematic explanation of emotional response to fictional characters?”²⁰ Deze vraag was een reactie op de uiteenlopende vormen van emotionele betrokkenheid die allen manifesteerden onder de term ‘identificatie’. Hij construeerde een theorie waarbij hij de structuur van sympathie onderverdeelde in drie ‘narratieve systemen’ die in relatie staan tot het personage: *recognition*, *alignment* en *allegiance*.²¹ De theorie vormt echter geen strategie om emotionele betrokkenheid af te dwingen, maar is bedoeld om de wijze te begrijpen waarop de tekst de kijker de mogelijkheid geeft om emotionele betrokkenheid te ervaren.²² Deze theorie staat centraal in dit onderzoek. Eerst zal deze theorie besproken worden, waarna er verscheidene toepassingen gedaan zullen worden zodat de theorie al omvattend is voor dit onderzoek.

Smith positioneert de *structure of sympathy* binnen *acentral imagining*.²³ *Acentral imagining* is een inbeeldingsvorm van kunstfilosoof Richard Wollheim, waarbij de kijker de situatie waarin het personage zich bevindt van ‘buitenaf’ bekijkt.²⁴ Dit begrip staat tegenover *central imagining*, waarbij de emoties van het personage gesimuleerd worden. Smith sluit zich aan bij Noël Carroll, die beweert dat de kijker altijd bewust zal zijn van het feit dat hij zich niet écht in de fictieve situatie bevindt en stelt dat de kijker uitsluitend *acentral imagining* ervaart.²⁵ Dit houdt in dat de kijker altijd een emotie *voor* het personage ervaart en niet *met*.

¹⁹ Carl Plantinga, “Stories and Sympathies,” in *Moving Viewers: American Film and the Spectator’s Experience*, (California: University of California Press, 2009), 102.

²⁰ Smith, “Character and Emotional Response in the Cinema,” 34.

²¹ Idem, 39.

²² Idem, 40.

²³ Idem, 36.

²⁴ Richard Wollheim, “Iconicity, Imagination, and Desire,” in *The Thread of Life* (Cambridge: Harvard University Press, 1984), 74.

²⁵ Noël Carroll, “Metaphysics and Horror, or Relating to Fictions,” in *The Philosophy of Horror* (New York: Routledge, 1990), 69.

Zo voelt de kijker niet hetzelfde verdriet als een personage verdrietig is, maar ervaart de kijker medelijden voor het personage. Kortom, de emoties zijn niet geheel identiek aan elkaar.

Echter reflecteert Smith een aantal jaar later in zijn artikel "Further Reflection" op zijn bevindingen.²⁶ Door de ontdekking van de *mirror neurons* in het brein, is er een biologische verklaring voor het gevoel van empathie, waarbij de kijker in staat is de actie van het personage te simuleren en op deze manier dezelfde emoties te ervaren.²⁷ Op basis van deze ontdekking relateert Smith de houding van de kijker tegenover het karakter. *Central imagining* zal niet langer als tegenhanger gezien worden van *acentral imagining*, maar als een 'subroute' binnen het grotere geheel van sympathie.²⁸ In dit onderzoek is de benadering van Smith gehanteerd.

Dat de theorie niet gelimiteerd is tot fictieve karakters blijkt uit het onderzoek van filmwetenschapper Fernando Canet.²⁹ Hij analyseerde aan de hand van de *structure of sympathy* de documentaire *Foreign Parts* om de relatie tussen de filmmaker en de personen (vanaf hier de 'subjecten') die geïnterviewd of gevolgd worden te analyseren.³⁰ Uit deze analyse zijn bepaalde bevindingen gevonden die relevant zijn bij een analyse aan de hand van de *structure of sympathy* van een documentaire. De belangrijkste bevinding van Canet is het belang van een intieme relatie tussen de filmmaker en de subjecten. Deze intieme relatie zou essentieel zijn voor het vormen van een sympathieke houding van de kijker tegenover de subjecten.³¹

Echter varieert de vorm van *Foreign Parts* ten opzichte van *White Right: Meeting the Enemy*. De documentaire *Foreign Parts* begint vanuit een observatiebenadering. Dit houdt in dat de filmmaker streeft om een transparant beeld van het dagelijks leven van de subjecten te rapporteren.³² Filmmaker Khan van *White Right: Meeting the Enemy* heeft daarentegen

²⁶ Murray Smith, "Engaging Characters: Further Reflection," in *Characters in Fictional Worlds: Understanding Imaginary Beings in Literature, Film, and Other Media*, ed. by Jens Eder, Fotis Jannidis and Ralf Schneider (Berlijn: de Gruyter, 2010), 254.

²⁷ Giacomo Rizzolatti and Corrado Sinigaglia, "Preface," in *Mirrors in the Brain*, trans. by Frances Anderson (Oxford: University Press, 2006), xii.

²⁸ Smith, "Engaging Characters," 254.

²⁹ Fernando Canet, "The filmmaker's engagement with the subject in contemporary documentary: *Foreign Parts* as a case study," *Studies in European Cinema* 13, no. 2 (2016): 149-162.

³⁰ Verena Paravel, *Foreign Parts*, Film, directed by Verena Paravel, (Japan: Harvard Sensory Ethnography Lab, 2015).

³¹ Canet, "The filmmaker's engagement with the subject in contemporary documentary," 151.

³² Bill Nichols, "How can we describe the observational, participatory, and performative modes of documentary film?," in *Introduction to Documentary* (Bloomington: Indiana University Press, 2010), 132.

een participatieve insteek. Hierbij ligt de nadruk op de interactie tussen de filmmaker en het subject.³³ De houding van de filmmakers tegenover de subjecten varieert door het verschil in vorm. Canet stelt dat de filmmakers een intieme band hebben opgebouwd en als het ware deel zijn geworden van de community.³⁴ Khan stelt in een interview dat ze juist een kritische houding heeft aangenomen tegenover de subjecten om hierdoor een uitdagend gesprek te kunnen voeren.³⁵ Bij het bespreken van de drie concepten van de *structure of sympathy* zullen de bevindingen van Canet behandeld worden. Het verschil van de houding van de maker tegenover de subjecten is hierin meegenomen.

2.1.1 Recognition

Smith hanteert *recognition* als het proces waarbij de kijker verschillende tekstuele elementen als een personage erkent.³⁶ Hiermee doelt hij op het toekennen van menselijke kenmerken aan figuren die deze in de realiteit niet hebben, zoals dieren en voorwerpen. Een dergelijke bewerking van de werkelijkheid komt in fictiefilms veel aan bod, maar zal in documentaires niet vaak van toepassing zijn. Om deze reden benadert Canet dit proces als een selectiemoment voor de maker om vanuit een groter geheel subjecten te selecteren.³⁷ Hierbij zal het subject een bepaalde rol worden toegekend door de positie die hij verkrijgt in de documentaire. De wijze waarop de introductie van het subject wordt vormgegeven is hier van belang. In dit onderzoek is bij *recognition* de benadering van Canet gevolgd. Hierbij ligt de focus op welke wijze het selectieproces van de subjecten en de positionering van hen in het grotere geheel tot stand komt en gevisualiseerd wordt in de tekst.

2.1.2 Alignment

Als tweede noemt Smith *alignment*. *Alignment* is het proces waarbij de kijker de acties en daden van het personage te zien krijgt en inzicht verwerft in de gedachtes en gevoelens van het personage.³⁸ Op basis van de gegeven informatie wordt de kijker in een bepaalde relatie

³³ Nichols, "How can we describe the observational, participatory, and performative modes of documentary film?," 137.

³⁴ Canet, "The filmmaker's engagement with the subject in contemporary documentary," 156.

³⁵ Fritt Ord, "Conversation about 'White Right: Meeting the Enemy', by Deeyah Khan," YouTube Video, 42:50, September 19, 2018, <https://www.youtube.com/watch?v=JOAr9CPhOSQ>, 36:00.

³⁶ Smith, "Introduction," 40.

³⁷ Canet, "The filmmaker's engagement with the subject in contemporary documentary," 152-153.

³⁸ Smith, "Introduction," 41.

gezet tot het personage. Smith verdeelt *alignment* in twee onderdelen; *spatial attachment* en *subjective access*. *Spatial attachment* verwijst naar de acties en het tijdsverloop die de kijker van het personage te zien krijgt. *Subjective access* beschrijft de wijze waarop de kijker toegang krijgt tot de gedachtes en de mening van het personage.³⁹ Canet benadrukt het belang van de relatie die de maker met het subject opbouwt:

In order to bring the thoughts of these people to light, so that emotions can unfold in front of the camera, it is necessary for the director and the subject to establish a friendship, a relationship of complicity between them.⁴⁰

Hiermee maakt Canet duidelijk dat de relatie tussen de maker en de subjecten bepalend is voor de mate van *subjective access*. De persoon voor de camera moet zich in een comfortabele positie voelen om echte emoties te kunnen uiten. Daarnaast noemt Canet tijd als een belangrijk element bij het opbouwen van een emotionele band. Hierbij stelt hij dat er een positief verband is tussen de tijdsduur en de subjectieve toegankelijkheid.⁴¹ Doordat de ideologie tussen de filmmaker en de subjecten binnen *White Right: Meeting the Enemy* niet overeenkomt, zal de relatie een bepaalde spanning bevatten. Om deze reden is dit positieve verband niet als een gegeven aangenomen, maar is het benaderd als een mogelijke ontwikkeling. De *spatial attachment* die het subject met de kijker deelt zal een geselecteerd deel zijn van de *spatial attachment* van het subject en de maker. De macht ligt bij de maker om te bepalen welke acties van het subject worden getoond aan de kijker. In dit onderzoek zijn de ontwikkelingen van de subjecten aan de hand van *spatial attachment* en *subjective access* geanalyseerd.

2.1.3 Allegiance

Tot slot hanteert Smith *allegiance*. Bij *allegiance* ontwikkelt de kijker een vorm van sympathie of antipathie op basis van de kennis over het personage. De kijker vormt een moreel oordeel op basis van de informatie en context die hij heeft gekregen binnen *alignment* en *recognition*.⁴² Omdat iedere kijker op basis van zijn eigen normen en waarden een moreel oordeel maakt van de personages, is de mate van *allegiance* voor iedere kijker anders.

³⁹ Smith, "Introduction," 41.

⁴⁰ Canet, "The filmmaker's engagement with the subject in contemporary documentary," 156.

⁴¹ Idem, 157.

⁴² Smith, "Introduction," 41.

Cognitieve filmwetenschapper Carl Plantinga licht toe dat de vorm van *allegiance* bepalend is voor de vorm van de emotionele betrokkenheid van de kijker.⁴³ Wanneer de kijker het personage positief zal evalueren en sympathie voor hem voelt, zal hij emoties ervaren die congrueren met de waargenomen emoties van het personage. Hij zal blijdschap ervaren voor de winnaar en medelijden voor de verliezer. Wanneer de kijker het personage negatief zal evalueren en antipathie voelt, zal hij minachting of jaloezie ervaren voor de winnaar en tevredenheid bij de verliezer. De vorm van *allegiance* is dus bepalend voor de vorm van de emotionele betrokkenheid van de kijker.

Smith stelt dat iconografie en muziek invloed hebben op de evaluatie van de kijker.⁴⁴ Canet voegt daaraan toe dat de relatie tussen de maker en het subject sturend is voor de *allegiance* van de kijker.⁴⁵ Doordat de kijker via de ogen van de maker het leven van het subject ervaart zal de kijker geneigd zijn de relatie van de maker met betrekking tot het subject over te nemen. Doordat de filmmaker van *White Right: Meeting the Enemy* een andere houding aanneemt dan *Foreign Parts*, is dit niet als een gegeven aangenomen, maar is er gekeken naar hoe de relatie tussen Khan en de subjecten invloed heeft op de *allegiance* van de kijker.

2.2 Primacy effect

De *structure of sympathy* behandelt narratieve systemen die de mogelijkheid tot emotionele betrokkenheid kunnen ontleden. Echter ontbreken er concrete handvatten om deze narratieve systemen te analyseren. Binnen de cognitieve filmwetenschappen wordt aangenomen dat de kijker betekenis geeft aan een film op basis van aannemingen en schema's uit zijn dagelijks leven.⁴⁶ Om deze reden zal elke kijker op zijn eigen manier reageren op emotionele *cues* in een film aan de hand van zijn persoonlijke ervaringen. Richard Rushton hanteert om deze reden het *primacy effect* van literatuurwetenschapper Meir Sternberg, om de totstandkoming van de *allegiance* van de kijker bij de fictiefilm *Sweeney Todd* te

⁴³ Plantinga, "Stories and Sympathies," 98.

⁴⁴ Smith, "Introduction," 41-42.

⁴⁵ Canet, "The filmmaker's engagement with the subject in contemporary documentary," 155.

⁴⁶ Richard Rushton and Gary Bettinson, "The cognitive turn: Narrative comprehension and character identification," in *What is Film Theory?* (New York: McGraw-Hill education, 2010), 157.

onderzoeken.⁴⁷ Het *primacy effect* omvat de behoefte van de lezer om zijn eerste indruk te behouden.⁴⁸

Binnen de benadering van Rushton bevat het *primacy effect* alle eerste indrukken en oordelen die de kijker toegereikt krijgt tijdens de *recognition* met een personage. Deze informatie over het karakter geeft de kijker verwachtingen over eventuele ontwikkelingen van het personage.⁴⁹ Daarnaast functioneert het *primacy effect* als een maatstaaf voor de karaktereigenschappen van het personage. Vervolgens stelt Rushton dat de kijker de ontwikkelingen binnen *alignment* evalueert aan de hand van het *primacy effect*. Deze ontwikkelingen worden weergegeven en onderbouwd aan de hand van subjectieve informatie. Deze informatie kan het *primacy effect* benadrukken wanneer het de karaktereigenschappen ondersteunt, maar het kan de karaktereigenschappen ook ontkrachten.⁵⁰ Wanneer het personage ontwikkelingen doorgaat geeft dit de kijker mogelijkheid tot *alignment*, waarbij het *primacy effect* benaderd wordt als een referentiepunt om deze ontwikkeling te evalueren. Dit referentiepunt zal de hele film gelden, tenzij er genoeg bewijs is om het *primacy effect* bij te stellen.⁵¹ Doordat het *primacy effect* de verwachtingen en aannames van de kijker stuurt, heeft dit grote invloed op de mate van *allegiance*.

Volgens Nichols heeft de filmmaker binnen documentaires de macht om bepaalde fragmenten te tonen of niet te tonen en construeert de filmmaker op deze manier een *geframed* beeld van het subject.⁵² Het *primacy effect* functioneert hierbij als het referentiepunt, waardoor deze constructie dus erg sturend is voor de mate van *allegiance* die de kijker ervaart. Om deze reden is het *primacy effect* in dit onderzoek gehanteerd.

2.3 De relatie tussen de filmmaker en de subjecten

Uit de benadering van de *structure of sympathy* van Canet wordt duidelijk dat de relatie tussen de maker en het subject sturend is voor de relatie tussen de kijker en het subject binnen documentaires. Echter biedt de *structure of sympathy* geen handvatten om de relatie van een

⁴⁷ Rushton, "The cognitive turn," 168.

⁴⁸ Meir Sternberg, "Order of Presentation, Delayed and Distributed Exposition, and Strategies of Rhetorical Control," in *Expositional Modes and Temporal Ordering in Fiction* (Baltimore: Johns Hopkins University Press, 1978), 99.

⁴⁹ Rushton, "The cognitive turn," 168.

⁵⁰ Idem, 169.

⁵¹ Idem, 170.

⁵² Bill Nichols, "Voice of Documentary," *Film Quarterly* 36, no. 3 (Spring, 1983): 28.

derde persoon, in dit geval de maker, te analyseren. Nichols heeft echter een constructie opgesteld waarmee een driehoeksverhouding geformuleerd kan worden tussen de maker, de kijker en de subjecten. De constructie kan geformuleerd worden aan de hand van de zin: “(voornaamwoord) speak(s) about (voornaamwoord) to (voornaamwoord).”⁵³ Waarbij in theorie alle voornaamwoorden ingevuld kunnen worden. ‘I speak about **them** to **you**’, impliceert dat de maker zich distantieert van de subjecten en hen representeert aan de kijker. Wanneer er ‘us’ wordt gebruikt impliceert dit een saamenhorigheidsgevoel en zal er een bindende factor zijn tussen twee componenten.⁵⁴ Deze driehoeksverhouding zal in dit onderzoek aan de hand van de formulering van Nichols geanalyseerd worden, om zo de constructie te verhelderen.

Filmmaker Khan van *White Right: Meeting the Enemy* heeft een participatieve insteek. Hier ligt de nadruk op de interactie tussen de filmmaker en het subject. Deze vorm van documentaire ontstond in 1960, toen het mogelijk werd om geluid op locatie op te nemen.⁵⁵ Door deze ontwikkeling kreeg de maker de mogelijkheid tot interactie met de subjecten. Deze interactie heeft als gevolg dat de persoonlijkheid van de filmmaker deel wordt van de documentaire. Hierdoor wordt ook de filmmaker een subject.⁵⁶ Echter behoudt de maker de macht over de camera, waardoor hij dermate controle behoudt over de situatie. Dit machtsverschil kan de situatie volgens Nichols op verschillende wijze beïnvloeden, zo zou de filmmaker het subject kunnen manipuleren, misleiden of vervormen.⁵⁷ Socioloog Kate Nash heeft de ervaring van subjecten onderzocht in een onderzoek naar machtsrelaties binnen de productie van documentaires. Hieruit blijkt dat de machtsverdeling complexer is dan Nichols stelt. Zo zouden beide partijen bewust zijn van het publiek wat uiteindelijk naar de documentaire zou gaan kijken en zouden ze elkaar beiden proberen te beïnvloeden.⁵⁸ Op basis hiervan wordt gesteld dat de relatie tussen het subject en de maker beïnvloed wordt door de machtsverhouding, vertrouwen en de mate van samenwerking.⁵⁹ Omdat de interactie van Khan en de subjecten grotendeels te zien is op beeld, is de interactie op deze aspecten

⁵³ Nichols, “Why are ethical issues central to documentary filmmaking?,” in *Introduction to Documentary*, 45.

⁵⁴ Idem, 46.

⁵⁵ Nichols, “How can we describe the observational, participatory, and performative modes of documentary film?,” 137.

⁵⁶ Idem, 139.

⁵⁷ Idem, 140.

⁵⁸ Kate Nash, “Telling stories: the narrative study of documentary ethics,” *New Review of Film and Television Studies* 10, no. 3 (2012): 328.

⁵⁹ Idem, 325.

geanalyseerd. Op basis hiervan is geanalyseerd wat voor invloed de vorm van de relatie tussen de maker en het subject heeft op de emotionele betrokkenheid.

3. Methode

In dit onderzoek is er een tekstuele analyse uitgevoerd van *White Right: Meeting the Enemy*. Aan de hand van de *structure of sympathy*, is er geanalyseerd op welke wijze de tekst de kijker uitnodigt tot emotionele betrokkenheid met de subjecten. Om de documentaire systematisch aan de hand van de theorie te analyseren zijn de volgende deelvragen geformuleerd:

1. Op welke wijze geeft de documentaire mogelijkheid tot *recognition*?
2. Op welke wijze geeft de documentaire mogelijkheid tot *alignment*?
3. Op welke wijze geeft de documentaire mogelijkheid tot *allegiance*?

Om een alomvattend antwoord op deze vragen te geven zijn eerst alle subjecten geanalyseerd aan de hand van een analysemodel. Deze analysemodellen zijn te vinden in de bijlage.⁶⁰ Hier is de *structure of sympathy* schematisch vormgegeven. Het *primacy effect* is geconstrueerd tijdens *recognition*, waarbij er aandacht is voor het beeld en de gegeven informatie. Vervolgens is *alignment* onderverdeeld in *subjective access* en *spatial attachment*, waarbij alle persoonlijke informatie onder *subjective access* is geschreven en alle handelingen die werden getoond onder *spatial attachment*. Daarnaast is er beschreven hoe dit in beeld werd gebracht. Vervolgens zijn bij *allegiance* de ontwikkelingen van het subject besproken en is hier de relatie met Khan omschreven. Aan de hand van deze analysemodellen zijn de belangrijkste bevindingen geformuleerd in de analyse die zal volgen.

Door de gehele analyse heen is de invloed van de filmmaker meegenomen. Hier is gekeken naar hoe de filmmaker zich positioneert tegenover de subjecten en zich richt tot de kijker. Aan de hand van de driehoeksverhouding van Nichols is de compositie van de filmmaker, de subjecten en de kijker geformuleerd. Vervolgens is bij de gehele analyse aandacht geweest voor hoe deze compositie invloed heeft op de mogelijkheid tot *recognition*, *alignment* en *allegiance*.

⁶⁰ Zie bijlage.

Omwille van de omvang van dit onderzoek was het niet mogelijk om alle ontwikkelingen en handelingen van elk subject te bespreken. In de analyse die volgt zijn de subjecten verdeelt over drie groepen: de '*National Social Movement*', de '*alt-right*' en de '*ex-skinheads en Pardeep Sing*'. Per groep zijn de opmerkelijke bevindingen besproken en onderverdeelt onder *recognition*, *alignment* en *allegiance*.

Bij *recognition* ligt de aandacht op de wijze waarop de subjecten geïntroduceerd en gepositioneerd worden binnen het grotere debat. Hierbij is aandacht voor de informatie die gegeven wordt en de iconografie die in beeld komt. Op basis van de analysemodellen zijn er overkoepelende bevindingen gedaan die met voorbeelden van specifieke subjecten toegelicht zijn.

Vervolgens zijn er bij *alignment* bevindingen gedaan over de interactie tussen Khan en de subjecten en de *subjectieve access* die zij geven. Omdat de meeste fragmenten bestaan uit interviews ligt de focus in dit onderzoek vooral op de *subjective access* en minder op de *spatial attachment*. Door het *primacy effect* als maatstaf te gebruiken zijn de ontwikkelingen binnen *alignment* van de subjecten geanalyseerd.

Tot slot is er bij *allegiance* gekeken naar hoe deze ontwikkelingen in relatie tot het *primacy effect* mogelijkheid geven tot *allegiance*. Hier is gekeken naar hoe deze ontwikkelingen vorm krijgen en worden getoond aan de kijker. Omdat de kijker hier zelf betekenis aan geeft is het niet mogelijk om de vorm van *allegiance* die de kijker ervaart te onderzoeken. Wel heeft dit onderzoek kunnen aantonen op welke wijze de documentaire mogelijkheid biedt om een vorm van *allegiance* op te bouwen.

Bij een kwalitatieve analyse zal er altijd sprake zijn van interpretaties. Echter biedt de *structure of sympathy* binnen dit onderzoek een kapstok waardoor deze interpretaties onderbouwd zijn en systematisch antwoord kunnen geven op de vraag: "Op welke wijze wordt in *White Right: Meeting the Enemy* de mogelijkheid tot emotionele betrokkenheid geconstrueerd aan de hand van de *structure of sympathy*?"

4. Analyse

4.1 National Social Movement

4.1.1 Recognition

In de introductie schets Khan het grotere debat waar deze documentaire deel van is. Tijdens een interview op de BBC stelde Khan dat Brittannië nooit meer een volledig witte staat zal worden en dat we een manier moeten vinden om met elkaar samen te leven.⁶¹ Khan vermeldt dat ze een donkere huidskleur heeft, dochter van immigranten, moslima, feminist en links-liberaal is. Deze uitspraak verspreidde zich over het internet en Khan ontving haat- en dreigberichten. Als reactie hierop licht ze haar motivatie toe voor het maken van deze documentaire:

I decided to meet the kind of people who has sent me this abuse. I want to get behind the hatred and extremist ideology, to find out what they are really like.⁶²

Uit dit citaat wordt duidelijk dat de relatie tussen de subjecten en de filmmaker in een bepaald spanningsveld ligt. Deze verhouding wordt benadrukt wanneer Khan stelt: "I want to meet people who think the white race is under threat and that I am their enemy."⁶³ Door zichzelf te positioneren als 'de vijand', distantieert ze zichzelf van de subjecten. Doordat ze in een directe vorm de kijker aanspreekt kan de volgende constructie van de driehoeksverhouding van Bill Nichols geformuleerd worden: 'I speak about **them** to **you**'. Volgens Nichols heeft de filmmaker binnen deze vorm de macht om 'them' (in dit geval neonazi's) te representeren.⁶⁴ Doordat de filmmaker hun 'vijand' is, zal dit voor gespannen relaties zorgen en zal samenwerking niet vanzelfsprekend zijn.

Vervolgens wordt er middels *recognition* vanuit dit grotere geheel ingezoomd op individuen. De wijze waarop een persoon in de documentaire wordt geïntroduceerd is volgens Rushton erg sturend voor de verdere ontwikkeling van deze persoon.⁶⁵ In het eerste deel van de documentaire leert Khan vijf leden van de *National Social Movement* (NSM) kennen, een partij die voor een 'white ethnostate' strijdt en opkomt voor de arbeidersklasse. Deze vijf leden zijn: Jeff Schoep, leider van de NSM; Brian Culpepper, PR-directeur van de NSM; Mike Schloer,

⁶¹ Khan, *White Right*, 03:00.

⁶² Idem, 03:50.

⁶³ Idem, 01:37.

⁶⁴ Nichols, "Why are ethical issues central to documentary filmmaking?," 43.

⁶⁵ Rushton, "The cognitive turn," 168.

hoofd beveiliging van de NSM; Ken Parker, lid van de NSM en Pete Tefft, lid van de NSM. Al deze vijf personen worden tijdens hun introductie op verschillende wijze in relatie gebracht met Adolf Hitler.

Screenshot 1: Introductie Mike Schloer.⁶⁶

Screenshot 2: Introductie Pete Tefft.⁶⁷

Doordat Khan de personen volledig in relatie met de NSM introduceert, bevat het *primacy effect* enkel informatie over de extremistische ideologie.

Zo wordt Schoep bijvoorbeeld geïntroduceerd aan de hand van beelden van een toespraak waar hij racistische uitspraken doet en er nazi-symboliek te zien is. Vervolgens klinkt er een voice-over van Khan met de tekst: “The National Social Movement reveres Hitler”, waarbij er een groep mensen wordt getoond die de Hitlergroet uitvoeren.⁶⁸

Screenshot 3: Introductie Schoep.⁶⁹

⁶⁶ Khan, *White Right*, 20:42.

⁶⁷ Idem, 37:49.

⁶⁸ Idem, 05:40.

⁶⁹ Idem, 05:35.

Screenshot 4: Introductie Schoep.⁷⁰

Screenshot 5: Introductie Schoep.⁷¹

Doordat deze beelden en teksten enkel informatie verschaffen over de NSM, bevat het *primacy effect* voornamelijk informatie over deze extremistische ideologie. Doordat deze ideologie slechts gedeeld wordt met een kleine groep mensen zal de gemiddelde kijker een antipathieke houding creëren tegenover Schoep. Doordat het *recognition* proces van de rest van de NSM-leden op een gelijksoortige manier vormgegeven wordt, zal er tijdens *alignment* dermate bewijs moeten worden getoond om dit *primacy effect* bij te stellen.

4.1.2 Alignment

Doordat de leden van de NSM als racisten worden geïntroduceerd, is het proces van *alignment* belangrijk om de kijker een mogelijkheid te geven om het *primacy effect* bij te stellen. De wijze waarop dit vorm krijgt varieert per persoon. Door middel van *alignment* krijgt de kijker de mogelijkheid om begrip te creëren voor de subjecten en hen beter te leren kennen. Het *primacy effect* wordt volgens Rushton in dit proces gebruikt als referentiepunt.⁷² *Subjective access* kan voor verheldering van het *primacy effect* zorgen. Zo vertelt Pete Tefft verhalen over zijn verleden en wordt duidelijk dat Tefft een lastige jeugd heeft gehad en onzeker was over zichzelf.⁷³ Hij stelt dat de NSM hem een podium gaf om zich heldhaftig te gedragen en dat hij op deze manier trots op zichzelf kon zijn. Op basis van dit verhaal kan worden gesuggereerd dat Tefft het vooral moeilijk had met zichzelf en dat dit de voornaamste reden was waarom hij zich bij de groepering heeft gevoegd. Dit is een voorbeeld waarbij *subjective access* het *primacy effect* verheldert en hierdoor een mogelijkheid geeft tot emotionele betrokkenheid.

⁷⁰ Khan, *White Right*, 05:48.

⁷¹ Idem, 05:51.

⁷² Rushton, "The cognitive turn: Narrative comprehension and character identification," 169.

⁷³ Khan, *White Right*, 39:10.

Daarnaast zorgt *alignment* tussen de filmmaker en het subject volgens Canet ook voor *alignment* tussen het subject en de kijker.⁷⁴ Er worden verschillende interviews getoond in de documentaire waarbij de relatie tussen Khan en het subject zich ontwikkelt voor de camera. Tijdens deze interviews is Khan voor de camera aanwezig en betreft ze haar persoonlijkheid in het gesprek. Tijdens deze gesprekken ontstaat er een andere driehoeksverhouding, namelijk: “I talk about **me and them** to **you**”. Twee voorbeeldsituaties zullen hier besproken worden.

Khan brengt enkele dagen bij NSM-lid Ken Parker thuis door. Door tijd met elkaar door te brengen, bouwen ze een band op. Parker laat Khan in zijn huis binnen en geeft toestemming om zijn privéleven te filmen. Op basis hiervan kan aangenomen worden dat er in deze relatie sprake is van een bepaald vertrouwen. Parker erkent dit in het laatste interview door te stellen dat hij Khan respecteert en ziet als een vriend: “I actually consider you to be a friend, [...] even if you don’t agree with each other, it’s nice to have friends.”⁷⁵ Khan benadrukt deze ontwikkeling door de vraag te stellen: “And what do you think that is going to change in you?” Parker reageert hierop: “[...], I don’t think I’m going to mess with the mosque anymore.”⁷⁶ Zijn respectvolle houding tegenover moslims botst met het *primacy effect*, waardoor de kijker op basis van deze ontwikkeling de mogelijkheid krijgt om zijn aannames over Parker bij te stellen.

Ook brengt Khan tijd door in het huis van Brian Culpeper, PR-directeur van de NSM. Culpeper is toegewijd aan het idee om een ‘*white ethnostate*’ te creëren. Zijn *primacy effect* bevat net als de andere NSM-leden enkel extremistische overtuigingen. Nadat Khan en Culpeper samen tijd hebben doorgebracht, vraagt Khan of hij ook haar zou deporteren.⁷⁷ Ondanks dat hij haar ziet als een vriend, beargumenteert hij dat het verzekeren van het behoud van zijn soort zijn grootste prioriteit is en dat de deportatie van Khan hier uiteindelijk onderdeel van zal zijn. Later in de documentaire laat Culpeper weten via een Skypegesprek dat hij zijn lidmaatschap bij de NSM heeft ingetrokken. Hij stelt dat zijn vriendschap met Khan hem een ander perspectief op de NSM heeft gegeven. Om de ontwikkeling van Culpeper te benadrukken wordt er een *flashback* getoond naar het gesprek van Khan en Culpeper: “Including you. Otherwise... My entire world view, my entire political platform, my entire

⁷⁴ Canet, “The filmmaker’s engagement with the subject in contemporary documentary,” 155.

⁷⁵ Khan, *White Right*, 30:11.

⁷⁶ Idem, 30:54.

⁷⁷ Idem, 22:52.

ideology and everything that I promote and stand for, are nothing more than words.”⁷⁸ Hier worden zijn extremistische overtuigingen benadrukt en hiermee ook het *primacy effect*. Vervolgens vraagt Khan of hij nu een ander antwoord zal geven op haar vraag waarop hij antwoord: “Yes I would.”⁷⁹ Dit antwoord geeft aan dat hij zijn relatie met Khan prefereert boven zijn extremistische ideologie. Dit geeft een ontwikkeling aan in zijn persoonlijkheid omdat dit tegenstrijdig is met het *primacy effect*. Doordat Culpepper deze subjectieve ontwikkeling bewijst met actie, namelijk het intrekken van het lidmaatschap, geeft dit voldoende bewijs voor de kijker om het *primacy effect* te herzien.

4.1.3 Allegiance

Binnen *allegiance* maakt de kijker volgens Smith een moreel oordeel over de subjecten op basis van de informatie die hij heeft gekregen binnen *alignment*.⁸⁰ Om deze reden zijn de ontwikkelingen binnen *alignment* sturend voor de mate van *allegiance* die de kijker ervaart bij de subjecten. Omdat iedere kijker op basis van zijn eigen normen en waarden een moreel oordeel maakt van de subjecten, is de mate van *allegiance* voor iedere kijker anders. De documentaire biedt echter sturing in dit proces. Doordat Khan een documentaire maakt met een participerende insteek en haar interactie met de subjecten op beeld te zien is, creëert ze situaties die anders niet hadden plaatsgevonden. Volgens Nichols geeft dit Khan de macht om emotionele situaties te forceren.⁸¹

Bij Parker en Culpepper lijkt er echter geen sprake van manipulatie of het forceren van emotionele situaties, maar biedt de ontwikkeling van de relatie tussen de filmmaker en het subject, de mogelijkheid tot *allegiance* voor de kijker. Echter creëert Khan in het interview met Schoep een oncomfortabele setting voor hem, waardoor er minder mogelijkheid tot *allegiance* wordt gecreëerd. Khan confronteert Schoep voor de camera met verschillende vragen, waardoor Schoep zich niet meer op zijn gemak voelt en geen antwoord meer kan geven: “My mind is wandering right now. I think I’m kind of getting burned out on all the questions. Or something”.⁸² Hier blijkt dat de machtsverhouding tussen de filmmaker en het

⁷⁸ Khan, *White Right*, 51:03.

⁷⁹ Idem, 51:29.

⁸⁰ Smith, “Introduction,” 41.

⁸¹ Nichols, “How can we describe the observational, participatory, and performative modes of documentary film?,” 140.

⁸² Khan, *White Right*, 08:43.

subject, het subject in een oncomfortabele situatie zet. Hierdoor geeft Schoep geen *subjective access* meer en krijgt de kijker geen mogelijkheid om *allegiance* op te bouwen.

Daarnaast maakt Khan gebruik van de *point of view*-techniek (POV) die in fictiefilms wordt gebruikt om *allegiance* te creëren.⁸³ Hier wordt er eerst een totaal-shot getoond van Khan en het subject, waar Khan een camera voor zich heeft staan. Vervolgens wordt er gewisseld naar de camera van Khan, waardoor er een vooraanzicht van het subject te zien is. Door het tonen van het totaal-shot, heeft de kijker de kennis dat het vooraanzicht afkomstig is van de camera waar Khan achter zit.

Screenshot 6: Totaal-shot Khan en Schoep.⁸⁴

Screenshot 7: Vooraanzicht Schoep.⁸⁵

Screenshot 8: Totaal-shot Khan en Culpepper.⁸⁶

Screenshot 9: Vooraanzicht Culpepper.⁸⁷

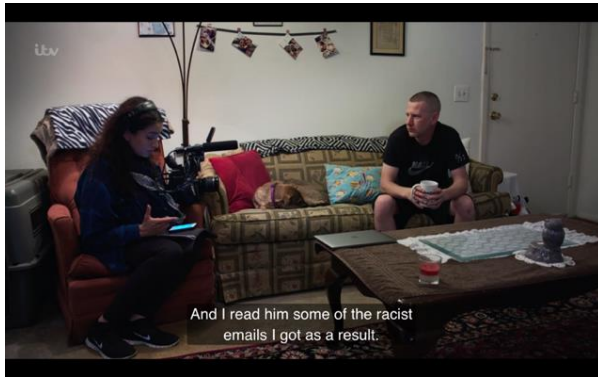
⁸³ David Bordwell and Kristin Thompson, "Chapter 3: Narrative Form," in *Film Art: An Introduction* (New York: McGraw-Hill Education, 2013), 90.

⁸⁴ Khan, *White Right*, 18:32.

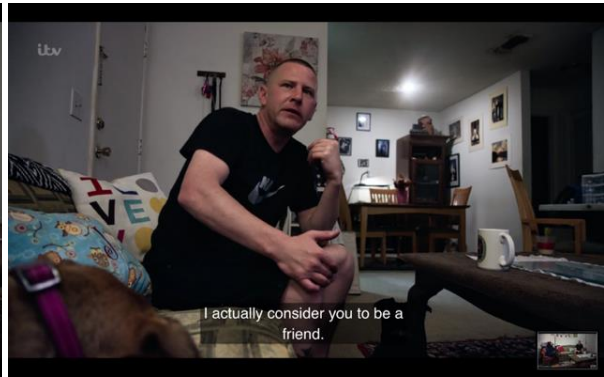
⁸⁵ Idem, 18:46.

⁸⁶ Idem, 22:48.

⁸⁷ Idem, 23:12.

Screenshot 10: Totaal-shot Khan en Parker.⁸⁸

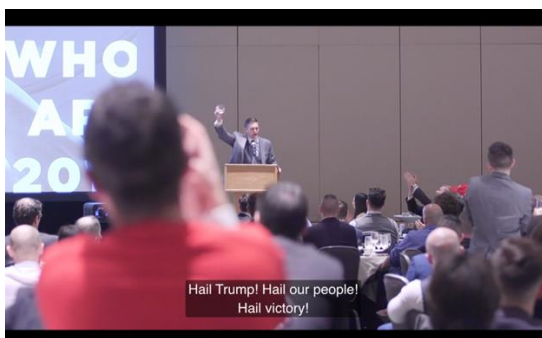
Screenshot 11: Vooraanzicht Parker.⁸⁹

Hierdoor deelt de kijker haar perspectief en is er sprake van een POV-constructie. Doordat Khan deze constructie gebruikt wanneer ze haar ervaringen deelt met de subjecten, wordt de kijker hierdoor aangespoord om haar perspectief in dit gesprek te volgen. Hierdoor wordt de constructie “I speak about **me and them to you**” benadrukt en wordt het subject gepositioneerd als ‘de ander’.

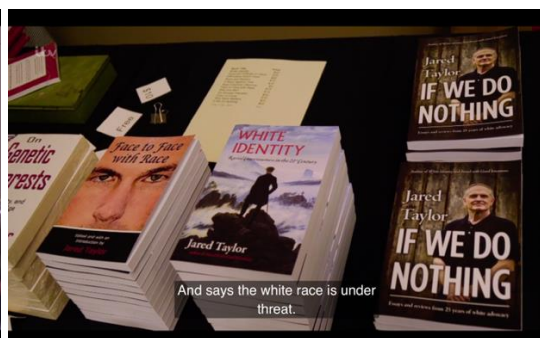
4.2 Alt-right

4.2.1 Recognition

Khan introduceert de alt-right aan de hand van hun bevoorrechte afkomst. Khan ontmoet twee alt-right leiders: Richard Spencer en Jared Taylor. Spencer en Taylor stellen beide geen racist te zijn, maar zouden zich verzetten tegen een multiculturele samenleving. Hierbij worden beelden getoond van Spencer die een grote zaal toespreekt en van de boeken van Taylor over nationalisme die in stapels op een tafel liggen.

Screenshot 12: Introductie Spencer.⁹⁰

Screenshot 13: Introductie Taylor.⁹¹

⁸⁸ Khan, *White Right*, 29:22.

⁸⁹ Idem, 30:13.

⁹⁰ Idem, 33:44.

⁹¹ Idem, 36:25.

Deze beelden tonen aan dat ze een bepaalde aanzien hebben. Aan de hand van deze introductie bevat het *primacy effect* hun bevoorrechte achtergrond en het feit dat ze over een bepaalde macht beschikken.

4.2.2 Alignment

Khan bouwt amper een relatie op tijdens de interactie met de alt-right leiders. Khan gaat langs bij Spencer thuis, maar in tegenstelling tot de NSM-leden is Khan met hem alleen. Bij Spencer thuis zijn een aantal van zijn volgelingen aanwezig. Of dit een bewuste keus is van Spencer is onduidelijk. De setting is hierdoor minder intiem, waardoor hij minder kwetsbaar is. Daarnaast blijft Khan uit beeld, maar spreekt ze nog wel van achter de camera. Khans persoonlijkheid is geen onderdeel meer van het gesprek, waardoor de driehoeksverhouding “I speak about **them** to **you**” weer tot stand komt. Vervolgens blijkt uit het interview dat Spencer zichzelf boven Khan positioneert. Wanneer Khan vraagt waarom hij vindt dat hij een leider is, reageert Spencer: “I think that’s obvious. Why do I even need to talk about it?”⁹² Khan dringt hier vervolgens op aan en probeert een antwoord te forceren: “Say it, tell me why.” Vervolgens kijkt Spencer met een schuinoog naar de camera. Hierdoor wordt duidelijk dat hij bewust is van de aanwezigheid en dat hij zijn gedrag hier mogelijk door laat beïnvloeden. Hij reageert op de vraag met het antwoord: “Because I’m better.”⁹³ Hierna stelt hij dat ‘zijn ras’ in staat is om dingen te bereiken waar ‘andere rassen’ niet toe in staat zijn. Khan heeft een donkere huidskleur, waardoor Spencer zichzelf positioneert boven Khan.

Taylor, de andere alt-right leider, maakt duidelijk dat hij zich niet tot Khan wilt verhouden. Wanneer Khan vraagt op welke wijze een multiculturele samenleving zou werken antwoordt hij:

That’s like saying, how can we make alcoholism and insanity work? [...] Why would I even think in terms of making it work when it is clear it is not working, and it would require a fundamental change in human nature for it to work?⁹⁴

Doordat Khan een migratieachtergrond en een donkere huidskleur heeft, wordt uit dit antwoord duidelijk dat Taylor niet open staat voor een relatie met Khan en hier sterk van overtuigd is. Door de houding van de subjecten is het niet mogelijk voor de filmmaker om een

⁹² Khan, *White Right*, 34:49.

⁹³ Idem, 34:55.

⁹⁴ Idem, 36:31.

sterkere relatie op te bouwen, waardoor de kijker verder geen mogelijkheid krijgt tot *alignment*.

4.2.3 Allegiance

Het verschil in de ideologie tussen de filmmaker en de subjecten is bij deze groep te dominant om een relatie op te kunnen bouwen. Het *primacy effect* benadrukt enkel hun bevoorrechte afkomst. Tijdens de interactie met Khan wordt duidelijk dat ze beide bewust en overtuigd zijn van deze positie, waardoor het *primacy effect* enkel wordt benadrukt.

Door deze verhouding tussen de filmmaker en het subject staan de subjecten niet open om *subjective access* te geven waardoor de kijker amper informatie en context krijgt om de subjecten mee te evalueren. Doordat de ideologieën van de filmmaker en de subjecten te dominant aanwezig zijn zal de kijker amper mogelijkheid krijgen om *allegiance* op te bouwen met de alt-right leiders.

4.3 Ex-skinheads en Pardeep Singh

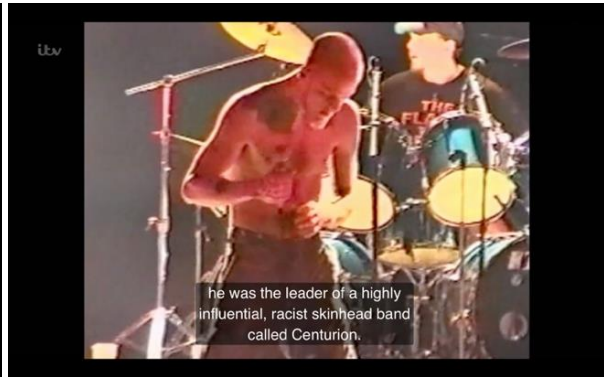
4.3.1 Recognition

Tot slot wordt de documentaire afgesloten met drie mannen. Deze mannen krijgen een andere positie toegewezen binnen het geheel van de documentaire in vergelijking met de twee groepen hiervoor. Allereerst wordt Arno Michaelis geïntroduceerd als “one of the most violent racist skinhead leaders of the previous generation”. Hierbij worden er beelden van hem getoond uit zijn jongere jaren als zanger van een racistische *skinhead band*.⁹⁵ Op het moment dat Michaelis in beeld komt, luistert hij naar een nummer met racistische teksten op zijn mobiel. Vervolgens zegt hij: “These are mine lyrics, I wrote these.” Terwijl hij dit zegt klinkt er verwijt in zijn stem, ook zijn gezichtsuitdrukking maakt duidelijk dat hij hier niet trots op is. Daarnaast ziet hij er een stuk verzorgder uit dan in het voorgaande beelden.

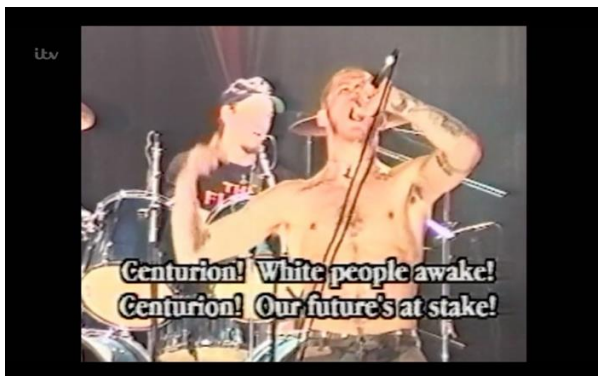
⁹⁵ Khan, *White Right*, 40:27.

Screenshot 14: Introductie Michaelis.⁹⁶

Screenshot 15: Introductie Michaelis.⁹⁷

Screenshot 16: Introductie Michaelis.⁹⁸

Screenshot 17: Introductie Michaelis.⁹⁹

Deze tegenstrijdigheid roept vragen op bij de kijker over de ontwikkeling die Michaelis heeft doorgemaakt. Hierdoor bevat het *primacy effect* een verwachting dat Michaelis een ontwikkeling is doorgemaakt en afstand heeft genomen van de racistische *skinhead band*.

Vervolgens wordt Singh Pardeep geïntroduceerd als getuige van een aanslag door een neonazi op een moskee, waardoor hij als slachtoffer binnen het geheel van de documentaire wordt gepositioneerd.¹⁰⁰ Uit deze introductie wordt duidelijk dat deze twee mannen niet meer onder het grotere geheel vallen wat Khan in de introductie omschreef als: “people who think the white race is under threat and that I am their enemy.”¹⁰¹ Singh behoort echter tot ‘their enemy’ en Michaelis lijkt afstand gedaan te hebben van deze opvatting.

Tot slot wordt Frank Meeink als volgt geïntroduceerd:

This is Frank Meeink. He was recruited into a skinhead gang at the age of fourteen. He told me he had grown up in Philadelphia in a violent and deeply impoverished household.¹⁰²

⁹⁶ Khan, *White Right*, 40:37.

⁹⁷ Idem, 40:45.

⁹⁸ Idem, 40:51.

⁹⁹ Idem, 41:10.

¹⁰⁰ Idem, 46:16.

¹⁰¹ Idem, 01:37.

¹⁰² Idem, 43:36.

Screenshot 18: Introductie Meeink.¹⁰³

Screenshot 19: Introductie Meeink.¹⁰⁴

Tijdens de inleiding van Meeink wordt de nadruk gelegd op zijn moeilijke jeugd en wordt er geen racistische symboliek getoond. Daarnaast geeft “recruited” de associatie dat hij de keuze niet volledig uit zichzelf heeft gemaakt. Hierdoor beschrijft het *primacy effect* een minder agressief beeld van Meeink in vergelijking met de voorgaande subjecten.

4.3.2 Alignment

De kijker krijgt veel mogelijkheid tot *alignment* met deze drie subjecten. Tijdens de vorming van *alignment* wordt duidelijk dat er een andere driehoeksverhouding heerst bij deze groep ten opzichte van de voorgaande twee. Zo trekt de filmmaker terug achter de camera. Enkel via de voice-over vult Khan de verhalen van de drie subjecten aan, waardoor er geen interactie voor de camera plaatsvindt en de subjecten geen onverwachtse vragen meer krijgen. De subjecten zijn nu ook te horen via de voice-over, waardoor er een constructie ontstaat waarbij ze samen met de filmmaker het verhaal vertellen. De rolverdeling waarbij de filmmaker de vragen stelt en het subject hierop antwoordt verdwijnt. Deze driehoeksverhouding kan als volgt geconstrueerd worden: “**We** talk about **it** to **you**”, waarbij ‘it’ voor extremisme staat.

De subjecten maken allemaal een ontwikkeling door. De kijker krijgt hierover veel *subjective access*. Michaelis vertelt in detail over zijn verleden bij de *skinhead gang*. Vervolgens licht hij toe dat de geboorte van zijn dochter hem nieuwe inzichten heeft gegeven en hij hierdoor afstand heeft gedaan van de groepering.¹⁰⁵ Meeink vertelt uitgebreid hoe zijn moeilijke jeugd de aanleiding was voor zijn jaren bij de *skinhead gang*. De ideologie van deze

¹⁰³ Khan, *White Right*, 43:36.

¹⁰⁴ Idem, 43:38.

¹⁰⁵ Idem, 43:09.

groep wordt hierbij achterwege gelaten. Vervolgens wordt duidelijk dat hij zich heeft afgezet tegen deze groepering, nadat hij een vriendschap opbouwde met een immigrant.¹⁰⁶ Tot slot licht Singh toe dat hij na de aanslag, waarbij hij zijn vader heeft verloren, contact heeft gezocht met ex-neonazi Michaelis.¹⁰⁷ Bij Michaelis vond hij antwoorden op zijn vragen en samen bouwden ze een sterke vriendschap op. Doordat de subjecten deze ontwikkelingen aan de hand van *subjective access* en *spatial attachment* kunnen toelichten, krijgt de kijker mogelijkheid tot *alignment*.

Alle drie de subjecten zetten zich nu in om jongeren bewust te maken van de gevaren van extremisme. Dit doen ze onder andere door het onderwerp bespreekbaar te maken. Deze onderneming ligt in lijn met de motivatie van Khan om deze documentaire te maken. Op basis hiervan kan aangenomen worden dat de subjecten en de filmmaker een ideologie delen en hierdoor bereid zijn om samen te werken in de documentaire. Door deze verhouding tussen de filmmaker en de subjecten krijgt de kijker veel *subjective access*. Door deze stroom van informatie krijgt de kijker mogelijkheid om *alignment* te ervaren.

4.3.3 Allegiance

Ondanks dat Michaelis en Meeink handelingen hebben verricht die moreel onjuist zijn, stimuleert de documentaire een positieve evaluatie. Dit komt voornamelijk door de driehoeksverhouding tussen de filmmaker en de subjecten. Doordat Khan de subjecten niet meer onderbreekt met onverwachtse vragen, hebben ze meer controle over de situatie. Hierdoor wordt hun persoonlijke verhaal compleet verteld, waardoor ze hun gewelddadige verleden kunnen verklaren. Doordat de subjecten nu ook via de voice-over te horen zijn, zorgt de montage ervoor dat de kijker naast de informatie uit de interviews, ook via een tweede weg informatie krijgt over de subjecten. Deze extra informatie geeft meer mogelijkheid tot *allegiance*.

Vervolgens geven Michaelis en Meeink beide een oordeel over hun verleden. Michaelis stelt over zichzelf: "I was a fucked-up kid."¹⁰⁸ Daarnaast uit hij zijn schaamte: "Till the day I die, I'll be ashamed of that."¹⁰⁹ Meeink geeft aan dat hij met zijn eigen 'slechte' ervaringen

¹⁰⁶ Khan, *White Right*, 43:53.

¹⁰⁷ Idem, 48:19.

¹⁰⁸ Idem, 42:55.

¹⁰⁹ Idem, 43:31.

andere jongeren kan helpen, omdat hij begrijpt wat ze doormaken.¹¹⁰ Doordat de subjecten hun eigen oordelen over hun verleden delen met de kijker, krijgt de kijker de mogelijkheid om de daden te evalueren op basis van deze subjectieve informatie. Daarnaast vertelt de documentaire dat alle drie de subjecten hun negatieve ervaringen met extremisme omgezet hebben in positieve daden. Deze ontwikkeling stimuleert een positieve evaluatie, waardoor de kijker een vorm van sympathie zal ervaren.

5. Conclusie

Aan de hand van de analyse heeft dit onderzoek antwoord kunnen geven op de vraag: “Op welke wijze wordt in *White Right: Meeting the Enemy* de mogelijkheid tot emotionele betrokkenheid geconstrueerd aan de hand van de *structure of sympathy*?”

Uit dit onderzoek blijkt dat de *structure of sympathy* naast fictie ook de mogelijkheid tot emotionele betrokkenheid binnen documentaires kan blootleggen. Doordat de theorie geen aspecten bevat die gebonden zijn aan bepaalde cinematografie of verhaalstructuren, is de theorie niet gebonden aan fictie. Uit voorgaand onderzoek aan de hand van de *structure of sympathy* van Canet bleek dat de relatie tussen de filmmaker en de subjecten meegenomen moet worden in een analyse van een documentaire.¹¹¹

Dit onderzoek sluit aan bij de bevinding van Canet. De relatie tussen de filmmaker en de subjecten is sturend voor de mate van emotionele betrokkenheid van de kijker. De relatie vormt de positionering van de filmmaker ten opzichte van het subject. Deze vorm is vervolgens weer sturend voor de wijze waarop de documentaire mogelijkheid geeft tot emotionele betrokkenheid. Dit blijkt uit de variërende positie van Khan gedurende de documentaire. In het eerste deel positioneert ze zichzelf regelmatig voor de camera, waardoor de driehoeksverhouding “I speak about **me and them** to **you**” tot stand komt en haar persoonlijkheid onderdeel wordt van de interactie met de subjecten. Hierdoor wordt de ontwikkeling van de relatie tussen de filmmaker en de subjecten in beeld vormgegeven. Deze ontwikkeling geeft de kijker mogelijkheid tot emotionele betrokkenheid. Vervolgens positioneert ze zichzelf achter de camera bij de alt-right leiders. Waardoor de

¹¹⁰ Khan, *White Right*, 52:47.

¹¹¹ Canet, “The filmmaker’s engagement with the subject in contemporary documentary,” 155.

driehoeksverhouding “I speak about **them** to **you**” tot stand komt. Hier lijkt geen relatie te ontstaan en door gebrek aan *alignment* krijgt de kijker geen mogelijkheid tot emotionele betrokkenheid. Tot slot ontstaat er een samenwerking met de laatste drie mannen, waardoor de driehoeksverhouding “**we** speak about **it** to **you**” ontstaat. Door deze samenwerking krijgt de kijker mogelijkheid om *alignment* op te bouwen met de subjecten, waardoor hij veel kennis vergaart om vervolgens een mate van *allegiance* te ervaren.

Door de relatie tussen de kijker te analyseren aan de hand van de driehoeksverhouding van Nichols, blijkt dat samenwerking of interactie tussen de filmmaker en het subject mogelijkheid geeft tot emotionele betrokkenheid. Wanneer er een mate van samenwerking of interactie plaatsvindt, krijgt de kijker mogelijkheid tot *alignment*. Wanneer er geen interactie of een mate van samenwerking ontstaat, zoals bij de alt-right, krijgt de kijker geen mogelijkheid tot *alignment* en beschikt hij over te weinig kennis om *allegiance* op te bouwen.

Echter stelt Canet dat de filmmaker lange tijd moet doorbrengen met de subjecten om *subjective access* te verkrijgen. Op basis van dit onderzoek blijkt dat er meerdere factoren naast tijd, invloed hebben op deze relatie. Ideologie was in deze documentaire een dominante factor, maar daarnaast spelen vertrouwen en respect tussen de filmmaker en het subject ook een sturende rol. Deze bevinding zou voornamelijk voor documentaires gelden waarbij de filmmaker een participatieve houding aanneemt. Voor andere stijlen binnen documentaires zou de invloed van de relatie tussen de filmmaker en de subjecten opnieuw onderzocht moeten worden.

Daarnaast is het *primacy effect* gehanteerd om de ontwikkelingen van de subjecten te analyseren. Hieruit bleek dat alle subjecten, op Meeink en Singh na, vanuit hun extremistische ideologie en acties werden geïntroduceerd. Hierdoor bevatte het *primacy effect* enkel informatie over de extremistische ideologieën. Doordat deze extremistische ideologieën door slechts een kleine bevolkingsgroep wordt gedeeld, zal de gemiddelde kijker hier antipathie voor creëren. Om van deze antipathieke houding een sympathieke houding te maken, moet er binnen het proces van *alignment* genoeg bewijs gegeven worden om het *primacy effect* te herzien. Echter werd dit alleen bereikt wanneer er een relatie tussen de filmmaker en het subjecten werd opgebouwd voor de camera, of een samenwerking tot stand kwam achter de camera. Omdat in documentaires altijd sprake zal zijn van *framing* van een groter geheel, is het van belang om deze representatie te ontleden. Het *primacy effect* biedt verheldering over de opbouw van deze representatie en hoe deze constructie mogelijkheid geeft tot emotionele

betrokkenheid. Dit concept legt de ontwikkeling tussen de verschillende niveaus van de *structure of sympathy* bloot, waardoor het een goede toevoeging is voor deze theorie.

Dit onderzoek construeert aan de hand van de *structure of sympathy* de mogelijkheid tot emotionele betrokkenheid. De mate waarop de kijker zich betrokken voelt met de subjecten bepaalt de emotionele reactie die de kijker ervaart bij het kijken van de documentaire. Deze emoties zullen vervolgens invloed hebben op de wijze waarop de kijker tegenover het onderwerp racisme staat. Dit onderzoek legt dus enkel de bron van deze emotionele reactie bloot. Er zal vervolgonderzoek nodig zijn om het effect van deze emotionele reactie binnen het debat van racisme te verhelderen. Dit kan aan de hand van een discoursanalyse binnen het publieke debat van de documentaire. Op deze wijze kan de receptiekant van de documentaire onderzocht worden en zal duidelijk worden wat voor debat de documentaire teweeg heeft gebracht.

6. Bibliografie

- Bondebjerg, Ib. "Documentary and Cognitive Theory: Narrative, Emotion and Memory." *Media and Communication* 2, no. 1 (2014): 13-22. Cogitatio.
- Bordwell, David en Kristin Thompson. "Chapter 3: Narrative Form." In *Film Art: An Introduction*, 72-111. New York: McGraw-Hill Education, 2013.
- Canet, Fernando. "The filmmaker's engagement with the subject in contemporary documentary: *Foreign Parts* as a case study." *Studies in European Cinema* 13, no. 2 (2016): 149-162. Routledge.
- Carroll, Noël. "Metaphysics and Horror, or Relating to Fictions." In *The philosophy of horror*, 59-59. New York: Routledge, 1990.
- Eliot, George. "The Antigone and Its Moral." In *Essays of George Eliot*, edited by Thomas Pinney, 270-275. New York: Columbia University Press, 1963.
- Erikson, Erik. "The Life Cycle, Epigenesis of Identity." In *Identity youth and crisis*, 70-81. New York: Norton, 1968.
- LaMarre, Heather L. en Kristen D. Landreville. "When is Fiction as Good as Fact? Comparing the Influence of Documentary and Historical Reenactment Films on Engagement, Affect, Issue Interest, and Learning." *Mass Communication and Society* 12, no. 4 (2009): 537-555. Routledge.
- Nichols, Bill. "How can we describe the observational, participatory, and performative modes of documentary film?." In *Introduction to Documentary*, 132-158. Bloomington: Indiana University Press, 2010.
- Nichols, Bill. "The Domain of Documentary." In *Representing Reality*, 3-31. Bloomington: Indiana University Press, 1991.
- Nichols, Bill. "Voice of Documentary," *Film Quarterly* 36, no. 3 (Spring, 1983): 17-30. University of California Press.
- Nichols, Bill. "Why are ethical issues central to documentary filmmaking?." In *Introduction to Documentary*, 29-47. Bloomington: Indiana Press, 2017.
- Nisbet, Matthew C. and Patricia Aufderheide. "Documentary Film: Towards a Research Agenda on Forms, Functions, and Impacts." *Mass Communication and Society* 12, no. 4 (2009): 450-456. Routledge.
- Plantinga, Carl. "Stories and Sympathies." In *Moving Viewers: American Film and the Spectator's Experience*, 78-111. California: University of California Press, 2009.

- Rizzolatti, Giacomo and Corrado Sinigaglia. "Preface." In *Mirrors in the Brain*. Translated by Frances Anderson. Oxford: University Press, 2006.
- Rushton, Richard and Gary Bettinson. "The cognitive turn: Narrative comprehension and character identification." In *What is Film Theory?*, 156-176. New York: McGraw-Hill education, 2010.
- Smaill, Belinda. "Introduction: Representation and Documentary Emotion." In *Documentary: Politics, Emotion, Culture*, 3-25. Basingstoke: Palgrave Macmillan, 2015.
- Smaill, Belinda. "Injured Identities: Pain, Politics and Documentary." *Studies in Documentary Film* 1, no. 2 (2007): 151-163. Routledge.
- Smith, Murray. "Character and Emotional Response in the Cinema." *Cinema Journal* 33, no. 4 (zomer 1994): 34-56. University of Texas Press.
- Smith, Murray. "Engaging Characters: Further Reflection." In *Characters in Fictional Worlds: Understanding Imaginary Beings in Literature, Film, and Other Media*, edited by Jens Eder, Fotis Jannidis and Ralf Schneider, 232-258. Berlijn: de Gruyter, 2010.
- Sternberg, Meir. "Order of Presentation, Delayed and Distributed Exposition, and Strategies of Rhetorical Control." In *Expositional Modes and Temporal Ordering in Fiction*, 90-128. Baltimore: Johns Hopkins University Press, 1978.
- Wollheim, Richard. "Iconicity, Imagination, and Desire." In *The Thread of Life*, 62-98. Cambridge: Harvard University Press, 1984.

Overige bronnen:

- Ord, Fritt. "Conversation about 'White Right: Meeting the Enemy.' By Deeyah Khan." YouTube Video, 42:50. September 19, 2018, <https://www.youtube.com/watch?v=JOAr9CPhOSQ>,
- Khan, Deeyan. *White Right: Meeting the Enemy*. Film. Directed by Deeyan Khan. United Kingdom: Fuuse Films, 2017.
- Paravel, Verena. *Foreign Parts*. Film. Directed by Verena Paravel. Japan: Harvard Sensory Ethnography Lab, 2015.
- Saner, Emine. "The Muslim director who filmed neo-Nazis: 'I thought – I'm not going to make it out'." *The Guardian*, december 4, 2017. <https://www.theguardian.com/lifeandstyle/2017/dec/04/the-muslim-director-who-filmed-neo-nazis-i-thought-im-not-going-to-make-it-out>.
- The Agenda with Steve Paikin. "The Rise of Hate." YouTube video, 23:32, september 12, 2018. <https://www.youtube.com/watch?v=GC-XybB3IT0>.

7. Bijlage:

Jeff Schoep

Recognition:	
Informatie	Beeld
<p><i>"An important far right leader"</i> <i>"Jeff schoep leads the biggest far right origination in America"</i> Jeff: <i>"Cultural invasion from Mexico and any other 3th world"</i> Khan: <i>"The NSM reveres Hitler."</i> Khan: <i>"For the first time ever in my life, I'm about to meet a neonazi."</i></p>	<p>Beelden van Schoep bij grote bijeenkomsten, als een groot leider. Hitlergroet, met vlaggen met hakenkruisen. Hij geeft een speech en spreekt met zijn stem alsof hij voor een grote groep spreekt. Er is veel nazisymboliek te zien.</p>
<p><i>Primacy Effect:</i> Een extreemrechtse activist. Spreekt negatief voor grote groepen over immigranten en hangt de ideologie van Hitler aan. Daarnaast geeft hij een dominante indruk.</p>	
Alignment:	
Informatie	Beeld
Spatial attachment: Binnenkomst hotelkamer voor interview	
<p><i>Ontmoeting met Khan in hotelkamer.</i></p>	<p><i>Vlag die Schoep mee heeft genomen van de national social movement.</i></p>
Subjective Access: Interview	
<p>Schoep: <i>"I'm Jeff Schoep, commander of the National Socialist Movement. We're a white civil rights organization here in America. We're white nationalists"</i></p>	<p>Schoep zit in op de bank in een motel. De vlag van de NSM hangt in een hoekje, net buiten het beeld.</p>
<p>Schoep: <i>"Just as Martin Luther King did for the blacks, our mission is pretty much the same. We feel that the white race in general, in fact the western civilization in general, is under a full assault. A lot of statistics are saying that the whites are going to be a minority here in this country. Our stance is that we'd like a homeland of our own for white people"</i></p>	<p>Het vooraanzicht van Schoep wordt afgewisseld met een totaal-shot van de kamer. Hier is Khan te zien met een camera voor zich. Nu wordt duidelijk dat het vooraanzicht afkomstig is van de camera waar Khan achter zit.</p>
<p>Voice-over Khan: <i>"He says his movement is growing. Partly, he says, because of Donald Trump."</i></p>	<p>Er wordt een speech van Trump getoond.</p>
<p>Schoep: <i>"A lot of things he is saying about build a wall, stop illegal immigration, bring back American jobs. He was saying a lot of things from our playbook, that we've been saying for years. We've been kind of on the fringes for a long time. With our talking points finally</i></p>	<p>Schoep zit comfortable op de bank. Hij doet rustig zijn verhaal.</p>

appearing in the White House, nationalism has become more mainstream.”	
Voice-over: “Jeff hates the idea of multiculturalism. He thinks it’s part of a plot against the white race.”	Een tattoo op de arm van Jeff wordt getoond. Vervolgens wordt de vlag van de NSM getoond. De nadruk wordt op zijn ideologie gelegd.
Schoep: I think it goes back to the Zionists and the Jews. Jews control all the media. And they’re pushing this agenda that we should all be mixed together. I think it’s to dumb down the population. And to make us easier to control.”	Schoep zit rustig op de bank.
Khan: “What if you’re wrong? Do you ever question yourself? Thing: ‘What if all of this that I’m doing, and all of this that I think, what if it’s wrong?’”	Zijbeeld van Schoep, close-up van zijn gezicht. Hij heeft een bedenkelijke uitstraling. Na de eerste vraag blijft het even stil en Schoep kijkt bedenkelijk vooruit.
Schoep: “It doesn’t really come into play very often in my head. I really haven’t questioned if I’m doing the wrong thing.”	Voorraanzicht van Jeff op de bank
Khan: “I read somewhere that you read Mein Kampf. At the age of 13? Very, very young. What would attract a teenager to the ideology of Mein Kampf?”	Jeff van voren, weer een lange stilte na de vraag.
Schoep: “...”	Jeff haalt bedenkelijk zijn wenkbrauwen op en gebaart met zijn hand. Hij weet geen antwoord te geven.
Khan: “Do you remember what kind of feelings you had?”	Weer een lange stilte.. Bedenkelijke blik van Schoep.
Schoep: hmmmph... *stilte* “That is a long time ago!”	Bedenkelijke blik, een ongemakkelijk lachje wanneer hij met een kort antwoord komt.
Khan: “But it is an important point in your life. It set the course for you sitting here today”	Jeff zit met zijn hand aan zijn gezicht en denkt duidelijk hard na.
Schoep: “My mind is wandering right now. I think I’m kind of getting burned out on all the questions. Or something.”	Zwaaïend met zijn handen. Drinkt uit een flesje water
Khan voice-over: “I ask if I can read him the threatening emails I received. ‘Hey, swamp nigger. You’re going back. Get out of whitey world, you leeching slag, shit-skinned cunt.’”	Reactie van Schoep wordt gefilmd.
Khan: “What does shit-skin mean? Schoep: “Just what it says, I guess” Khan: “Your fellow travelers, would they call me a mud person?” Schoep: “Some might say that” Khan: “Yeah?”	Schoep kijkt minder rustig uit zijn ogen dan aan het begin van het interview. Zijn voorhoofd begint langzaam te glinsteren, wat wijst op dat hij lichtelijk begint te zweten. Hij lijkt ongemakkelijk te worden.

<p>Khan: “This vicious little creature must be crushed beneath our boots until nothing remains.’ Would you condemn it? Schoep: “It’s easier said than done.”</p>	<p>Schoep kijkt minder vaak in de camera. Hij kijkt vaak opzij en bedenkelijk weg</p>
<p>Schoep: “I discourage any illegal activity. Which would include making threats to people. I understand people’s anger. I understand where it’s coming from. When a people feels that they’re being genocided and that their whole world is changing around them, I understand why people have those reactions.”</p>	<p>Schoep lijkt weer wat overtuiging terug te vinden.</p>
<p>Voice over: “Jeff says I can come and film with them at their next event.”</p>	
<p>Khan: Would I be safe, just walking up as a shit-skin? Schoep: “Why do you keep saying that?” Khan: “You don’t like it? You don’t like me saying that? No?”</p>	<p>Lacht ongemakkelijk een beetje weg. Hij kijkt naar buiten. Als antwoord schudt hij zijn hoofd horizontaal, maar spreekt geen ‘nee’ uit. Hij blijft schuddend een beetje lachen.</p>
Allegiance	
<p>Evaluatie: Schoep wordt geïntroduceerd als een felle man die de ideologieën van Hitler nastreeft. Hij stelt dat zijn missie gelijk staat aan die van Martin Luther King. Deze uitspraak staat haaks tegen de introductie. Om deze reden zal de kijker hem niet vertrouwen en kan er antipatie ontstaan. Later in het interview lijkt Schoep minder op zijn gemak door de vragen die Khan hem stelt. De dreigberichten die Khan hem voorlegt lijken hem ergens te raken. Wanneer Schoep met zijn hoofd schudt bij de benoeming van ‘Shit-face’, geeft hij op een bepaalde manier toe dat de manier waarop zijn groepering naar Khan kijkt, hem een ongemakkelijk gevoel geeft. Hier laat Schoep meer van zijn gevoelens zien en uit zijn reactie blijkt dat de confrontatie met Khan hem niet koud laat. Dit geeft een opening voor een sympathieke houding van de kijker.</p>	<p>Relatie Khan en Schoep: Voor Khan is dit de eerste neonazi die ze in haar leven ontmoet. Voor haar representeert deze man de mensen waarvan zij dagelijks haatberichten ontvangt. In het vervolg van het interview deelt Khan een aantal berichten met Schoep en vraagt op deze manier een bepaalde empathie van hem. Schoep wordt hierdoor uit zijn comfortzone gehaald en heeft geen sterk antwoord meer klaarliggen. “My mind is wandering right now. I think I’m kind of getting burned out on the questions. Or something.”. Uit deze uitspraak blijkt dat de wijze waarop Khan vragen stelt aan Schoep, hem in een ongemakkelijke positie plaatst. Om deze reden zal hij waarschijnlijk niet volledig open zijn met haar en wordt het voor de kijker lastiger om emotioneel betrokken te raken met hem.</p>
Spatial attachment: Charlottesville	
<p>Schoep doet mee aan de ‘biggest far-right rally in recent years’ in Charlottesville, Khan gaat met hem mee.</p>	

Ze vervangen hun oude logo door een nieuw logo op hun schilden om een breder publiek te trekken.	Het oude logo bevatte een hakenkruis. Deze wordt eraf getrokken en een nieuw logo wordt erop geplakt. Dit is echter exact hetzelfde, alleen is het hakenkruis iets vervormd waardoor het net een andere vorm krijgt
Schoep staat in het midden van een grote groep leden van de NSM. Hier spreekt een man de groep toe bij de quote "We are the forces of light in civilisation. We are fighting against the forces of darkness."	Bij de quote: "We are the forces of light in civilization. We are fighting against the forces of darkness" Komt Schoep in beeld.
Vervolgens begint het protest in Charlottesville.	Er worden een hoop agressieve mensen getoond, vaak komen ze in beeld wanneer ze offensieve teksten schreeuwen. Schoep komt met af en toe in beeld, waar hij trots en genietend om zich heen kijkt.
Schoep: "I knocked a guy out, yeah. He pushed me, so I hit him with Thor's hammer here."	Hij laat trots zijn arm zien
Allegiance	
Evaluatie:	Relatie Khan
De beelden die werden getoond bevestigen het <i>primacy effect</i> . Er wordt verder niet ingegaan op Schoep persoonlijk. Enkel dat hij ook instaat is om mensen te slaan, hoewel dit niet benadrukt is door de actie te tonen.	Khan heeft het protest van begin tot eind meegelopen, waarbij ze ook is aangevallen met pepperspray. Dit kan de band tussen Schoep en Khan verbeteren
<i>Spatial Attachment: Detroit, homecity Schoep</i>	
Khan gaat naar de 'home city' van Schoep, Detroit. Ze zitten samen in de auto	
Schoep toont verschillende vervallen buurten. Leegstaande panden en stilliggende industrie.	Beelden van vervallen gebouwen. Schoep achter het stuur
Ze lopen samen door de buurt.	Schoep en Khan worden samen in beeld gebracht, waarbij Khan met een camera loopt en Schoep filmt.
<i>Subjective Access: Gesprek in de auto</i>	
Voice over: "Jeff tells me that Trump's political rhetoric addresses the same social and economic anxieties of white people as the far right."	Schoep en Khan zitten samen in de auto. Ze rijden door Detroit
Schoep: "Donald Trump was elected in this country because of some of the things that he was saying. The nationalist points got him elected. My generation is the first generation that had it worst off then our parents before us."	Beelden van bezine stations, berm en auto weg. Schoep zit achter het stuur.
Khan: "Why do you want me to see this specific area?"	

Schoep: "It's sad..." <i>Schoep vindt de stilstaande industrie en de status van zijn thuis stad verdrietig. Het doet hem pijn de gebouwen zo te zien.</i>	
Khan: Why did you move to Detroit? Schoep: "Perfect recruitment ground for the NSM. Any time you're in an area where the economy is suffering, it's somewhere that our message resonates with the people. So, Detroit is an excellent city for us to be in."	Khan en Schoep lopen samen door de leegstaande gebouwen. Er is veel graffiti te zien en
Voice over: "Jeff says many of his followers think jobs are going abroad. Or are being taken by immigrants. Others are former soldiers who feel forgotten and abandoned by the country they've served." <i>Hier ligt Khan toe met de woorden van Schoep dat de aanhangers van de NSM een gevoel hebben dat ze tekortkomen.</i>	Ze staan in een verlaten gebouw waar veel graffiti is. Khan loop rond met haar filmcamera en positioneert deze gericht naar Schoep. Vervolgens zien we een beeld vanuit dit perspectief.
Allegiance	
Evaluatie	Relatie Khan
Schoep legt in het fragment uit wat de grondslag is van de NSM, en waarom mensen zich bij deze beweging voegen. Hierbij legt hij zijn ideologieën uit. Dit zorgt voor meer begrip, en maakt het voor de kijkers makkelijker om sympathie voor hem te ervaren.	Khan gaat met Schoep mee naar Detroit, en luistert naar zijn verhaal. Ze geeft weinig waardeoordelen en luistert nu vooral naar Schoep.
Spatial Attachment	
Ze spreken nog één keer af voor een laatste gesprek.	Ze zitten in een andere kamer, het lijkt een hotel kamer.
Subjective Access	
Voice over: "At my last meeting with Jeff, I decide to show him something. It's a photo of me with my father, taken at an anti-extremism rally when I was six years old." Khan: "That's my dad and that me."	Er wordt een foto getoond waar Khan als klein meisje hand in hand loop met haar vader. Hij draagt een bord met: 'Down with racism & fascism'.
Schoep: "Oh wauw, hahaha"	Schoep kijkt naar de foto en lacht.
Khan: "People who represent what you represent made a six-year-old child feel hated. And unwanted. Unwelcome. Ugly. The movement that you are a part of has this type of real-life effect on people like me. How does it make you feel?"	Het gezicht van Schoep wordt continu in beeld gehouden. Hij slikt een keer goed. Vervolgens wordt er een totaal-shot van de kamer getoond, waardoor de setting duidelijk wordt en de kijker Khan achter een tweede camera ziet zitten. Het vooraanzicht van Schoep komt vanuit het perspectief van de camera voor Khan
Schoep: "... Uncomfortable. I don't like it."	Met een lichte lach en duidelijk ongemakkelijk ligt hij zijn antwoord toe.

Schoep: "I don't think anybody should have to feel like that. What we stand for and what we promote is not about oppressing anybody, it is not about hurting anybody. I don't like hearing that sort of thing."	
Khan: "Unless that's all the movement is, unless skin colour is all that matters, maybe all the politics and all the social and economic issues are window-dressing to be racist."	Schoeps gezicht blijft in beeld, waar hij lichtelijk ongemakkelijk kijkt, maar ook nog een lach op zijn gezicht houdt.
Schoep: "That is not true."	Vooraanzicht van Schoep.
Khan: "So the issues are more important than the skin colour?"	Een zij aanzicht wordt getoond waarbij Khan voorovergebogen zit en haar vingers richt op Schoep.
Schoep: "I think so. But we are still a whites-only organization. You're not going to convince me different."	Schoep kijkt verontwaardigd. Vervolgens wordt er weer een zij aanzicht getoond van Khan en Schoep, waarbij Khan breed zit en een grijs op haar gezicht heeft. Schoep komt lachend en schuddend met zijn hoofd in beeld.
Schoep: "Wauw"	Oncomfortabel zittend in zijn stoel.
Allegiance	
<i>Evaluatie</i>	<i>Relatie Khan</i>
Schoep wordt duidelijk ongemakkelijk van het verhaal waarmee Khan hem confronteert. Khan confronteert hem met haar eigen ervaringen en valt hem lichtelijk aan op zijn ideologie. Door de vraag van Khan of hij wel eens heeft bedacht dat hij misschien verkeerd zit met zijn ideologieën, lijkt hij dicht te slaan en minder subjectieve informatie te geven. Khan stelt dat de informatie over de NSM die Schoep haar eerder gaf, een excuus is om racistisch te zijn. Hiermee verwerpt ze zijn verklaring. Khan is in dit interview duidelijk dominanter, waardoor het lastiger wordt om sympathie voor Schoep te creëren.	Khan heeft meerdere dagen met hem doorgebracht en ze hebben elkaar beter leren kennen. In de interviews bracht Khan echter enkel haar ervaringen van vroeger ter sprake en werd er niet of amper naar de zijne gevraagd. Op deze manier heeft de kijker weinig subjectieve access gekregen van Schoep.

Brian Culpepper

Recognition:	
Information	Beeld
Culpepper reageert op 'Heil Hitler' met : "This is America, we've still got freedom off speech." Schoep: "This is our PR director."	Culpepper staat met wat promotie materiaal bij een gebouw waar de voorbereidingen voor het protest bij Charlottesville plaatsvinden.
Later in de documentaire gaat Khan bij Culpepper thuis langs, waar de NSM trainingen volgt. Hier wordt hij echter opnieuw/uitgebreider geïntroduceerd.	Je ziet mannen met pistolen in een bos schieten en samen vechten.
Primacy Effect:	
Culpepper is een man in de 40/50 die als PR director werkt bij de NSM. Dit geeft aan dat hij de ideologieën van de beweging promoot. Dit wordt ook nog een benadrukt wanneer hij op de uitspraak van 'Heil Hiter' stelt dat ze vrijheid van meningsuiting hebben.	
Alignment:	
Information	Beeld
Spatial attachment: Thuis bij Culpepper, tijdens een training van de NSM	
Culpepper: "We are training defensive techniques for our people in the case of ANTIFA of lefist attack."	Je ziet Culpepper en een andere man in een kille kamer gevechtstechnieken oefenen.
Culpepper: "I live for this shit!" Culpepper: "That was gnarly" Culpepper: "Let me get this off and be real quick. And let's get the grill going and let's have some fun."	We zien een jongen pepperspray in het gezicht van Culpepper sprayen. Culpepper begint te schreeuwen. De jongen lacht en sprayt nogmaals in zijn gezicht. Een vrouw komt met water hem helpen. Culpepper staat vervolgens in zijn blote buik met samengeknepen oogjes.
Subjective Access:	
Khan voice-over: "Sinds I met him at Charlottesville, I've come to know Brian quite well. He's dedicated to the idea of creating a white ethno-state. And that would mean deporting non-white people like me. So I ask him, would he actually go through with it?"	Khan en Culpepper zitten in een donkere woonkamer. Waar Khan links met haar camera zit en Culpepper rechts in het kozijn.
Culpepper: "Honestly? No, I wouldn't want to see you get drug out and drug off, hauled off. I would not, Deeyah. I consider you a friend at this point. And I personally would hate to see you go."	In beeld zit Culpepper bedenkelijk. Zijn naam en functie komen weer in beeld. "Major Brian Culpepper, PR director National Socialist movement." Het blijft lang stil wanneer hij bedenkelijk en ongemakkelijk naar boven lacht.

	Het totaal shot wordt weer getoond en daarna Culpepper van een iets verdere afstand.
Khan: "So what would you do?"	Culpepper met zijn armen over elkaar bedenkelijk met een diepe zucht.
Culpepper: "You grew up here in the west. And you, honestly, I would never want to see you be hurt."	Culpepper lijkt zich ongemakkelijk te voelen. Hij kijkt vaak weg.
Khan: "But?"	Totaal shot.
Culpepper: "What I would be doing, Deeyah, is insuring the preservation of our race. My race and my nation. That's what it comes down to. If that's the way forward, then I would have to make sure everyone that was ordered to do so would have to leave."	Hij zit nog steeds voor het raam en kijkt Khan recht aan.
Khan: "Including me"	Totaal shot.
Culpepper: "Including you"	Culpepper in het kozijn. Hij knikt met zijn gezicht.
Allegiance	
Evaluatie:	Relatie Khan
Het primacy effect wordt in de tijd dat Khan met Culpepper doorbrengt continu benadrukt. Culpepper lijkt zich volledig te geven voor de NSM, zo blijkt uit de training met de pepperspray. Tijdens het interview met Khan blijkt dat hij Khan beschouwt als een vriendin. "I consider you a friend at this point. And I personally would hate to see you go." Hier geeft hij een signaal dat hij gevoelens heeft wat botst met zijn ideologie. Daarnaast zegt hij: "I would never want to see you be hurt." Dit toont aan dat hij medeleven toont voor Khan. Dit maakt hem gevoeliger en menselijker. Ondanks deze woorden zou hij geen uitzondering voor haar maken omdat hij zijn ideologie belangrijker vindt.	Khan brengt een aantal dagen met Culpepper door. Hierdoor leren ze elkaar beter kennen, dit benadrukt ze ook in de voice over. Culpepper zegt ook dat hij Khan als een vriend ziet. En in bepaalde woorden zegt hij dat hij om haar geeft. Toch zou hij geen uitzondering voor haar maken.
Spatial attachment:	
Culpepper heeft een skype gesprek met Khan wanneer ze weer terug is uit Amerika. "A few months after I finished filming with him, I get a call from Brian Culpepper. The PR officer for the National Socialist Movement. He says he has surprising news for me."	Er wordt een beeld getoond van Khan in (die sfeer wordt gesuggereerd) haar eigen huis, waar ze voor haar laptop zit en skype geopend heeft.
Subjective Access:	

Culpepper via skype: "I'm actually retiring from active duty with the NSM after almost eleven years."	Er wordt een beeld getoond van Khan achter haar laptop, terwijl ze skypet met Culpepper. Van de zijkant is te zien dat ze haar wenkbrauwen optrekt bij het horen van het nieuws.
Voice-over: "He says one reason he's leaving is because he had become upset by the racist abuse I had received from the people in the far-right movement."	Khan geeft verwonderlijk antwoord. Ze zegt 'wauw' waarbij ze glimlacht.
Culpepper: "It really did bother me at a human level to hear some of the comments that were made to you, and this did play into my decision to go ahead and retire from operations."	Khan kijkt aandachtig naar het scherm, doordat we Culpepper enkel via een ander scherm zien, is zijn uitdrukking moeilijk te lezen. Zijn stem klinkt kalm en overtuigend.
Voice-over: "I remind him that the last time we met, he said he would deport me from a white ethno-state."	<i>Flashback:</i> Het totaal-shot uit het interview van Culpepper in zijn huis wordt getoond, waar Khan links achter haar camera zit en Culpepper rechts in zijn raamkozijn.
Culpepper: "Including you. Otherwise... My entire world view, my entire political platform, my entire ideology and everything that I promote and stand for, are nothing more than words."	Culpepper van voren in het raam, geeft overtuigend zijn antwoord.
Khan: "Now that you've left, do you think that you would give me a different answer to that question?"	Khan zit achter haar laptop. Culpepper is op het scherm te zien.
Culpepper: "Deeyah Khan, yes I would, yes I would. That was a very uncomfortable position that you put me in. Because it bothered me to have to say that to you."	Culpepper is op het scherm te zien wanneer hij dit antwoord geeft.
Khan: "So, today, Brian Culpepper would not deport me?"	Khan is in beeld
Culpepper: "I would not."	Culpepper wordt op het scherm getoond.
Khan: "And why not?"	We zien Khan achter haar laptop tevreden lachen.
Culpepper: "Because we've become friends. You know here in my region of the country there are very, very few Muslims. I made a new friend and she happens to be of the Muslim faith. You're my first one."	Bij het horen van dit antwoord glimlacht Khan. Het is duidelijk dat dit antwoord iets met Khan doet. Ze gaat verzitten en lijkt zich comfortabel te voelen.
Voice-over: "Brian says he's not relinquishing the cause of national socialism, but he does say he wants to reach across political and racial lines to work with any group willing to	Het gesprek van Khan en Culpepper wordt getoond via Skype, zonder geluid.

talk to him about the issues he's interested in."	
Culpepper: "There's just got to be a way to try to bring both sides together. We're spending too much time talking at each other and not to each other."	Doordat Khan continu in beeld is en Culpepper slechts via een computer scherm onscherp te zien is, ligt de aandacht op Khan en hoe zij deze informatie verwerkt.
Allegiance	
<i>Evaluatie:</i>	<i>Relatie Khan</i>
Het skype gesprek van Khan en Culpepper ondermijnt het primacy effect van Culpepper. "It really did bother me at a human level to hear some of the comments that were made to you, ..." Hier worden de 'mensenlijke gevoelens' van Culpepper benadrukt en zet hij deze gevoelens voor zijn ideologie. Sterker nog, door het fragment te tonen waar hij zijn mening onderbouwt in het eerste interview wordt er een grote ontwikkeling benadrukt.: "Including you. Otherwise... My entire world view, my entire political platform, my entire ideology and everything that I promote and stand for, are nothing more than words." Hij zet zijn empathie/sympathie voor Khan vóór zijn ideologie. Deze ontwikkeling, waar hij uitleg geeft voor zijn keuzes en de tegenstrijd tussen zijn ideologie en gevoelens geeft mogelijkheid tot sympathie voor de kijker.	De vriendschap die Khan en Culpepper hebben opgebouwd is een belangrijk component in de ontwikkeling die Culpepper ondergaat. De tijd die Culpepper en Khan doorgebracht hebben was essentieel voor de subjectieve toegang en de ontwikkeling die Culpepper heeft doorgemaakt.

Mike Schloer

Recognition:	
Information	Beeld
Voice-over Khan: "This is Mike Schloer. He's a former military contractor and is there longest-serving member." "Head of security national socialist movement."	Er worden twee foto's getoond van Schloer. Op beide foto's wordt het hakenkruis duidelijk getoond en staat Schloer prominent in beeld. Bij de eerste foto doet hij de Hitlergroet en bij de tweede geeft hij een speech. Op de foto's ziet Schloer er een stuk jonger uit. Het moeten dus foto's uit het verleden zijn.
Primacy Effect: Het hakenkruis wordt weer erg centraal gezet. Hij komt over als een jongen die zich geeft voor de NSM. Daarnaast geeft zijn verleden als militair aan dat hij strijdlustig is.	
Alignment:	
Information	Beeld
Spatial attachment:	
We zien hem vechten met een ander lid van de NSM.	Hij heeft een shirt van de NSM aan, waar het oude logo (het hakenkruis) nog op staat in plaats van het nieuwe logo.
Subjective Access:	
Khan: "Do you think there is gonna be a race war?" Schloer: "As far as I'm concerned, it's started already. Charlottesville was probably the spirit of battle." Khan: "You feel that?" Schloer: "I do. I think they're testing us to see what we have. How many of us? How willing we are to march in through the valley of potential death."	Schloer zit aan een tafel buiten. Rustig te praten. Het gesprek wordt getoond vanuit één shot.
Schloer: "I've had my share of trials and tribulations throughout my life that I have overcome. And conquered, as far as my own inner demons go."	Schloer zit nu binnen aan een tafel te praten. De kijker ziet een vooraanzicht.
Khan: "What kind of inner demons do you have?"	Khan zit half op de grond aan tafel met een camera. Weer wordt duidelijk dat dit de camera is waar vanuit het vooraanzicht wordt getoond.
Schloer: "Just past experiences, that's all. Being over there in Iraq for a couple years. It's taken a toll on me. Seeing the mortars coming down and people getting blown up	Schloer wordt van onderaf gefilmd. Vervolgens wordt zijn pistool en zijn riem getoond die op tafel liggen.

<p>and dismembered and screaming for help. Then seeing the destruction that they'd cause. You know, I still wake up in the middle of the night, cold sweats, shaking, thinking I'm still over there. But it... I still carry it with me."</p>	
Allegiance	
<i>Evaluatie:</i>	<i>Relatie Khan</i>
<p>Schloer komt over als een gast die veel voor de NSM overheeft er hier volledig achter staat. Het verhaal over zijn verleden geeft een mogelijke verklaring voor de positie waarin hij zich nu bevindt. Doordat hij openlijk over zijn verleden praat, wat lijkt op PTST, kan de kijker begrip voor hem tonen.</p>	<p>Er lijkt weinig van een persoonlijke relatie te ontstaan. We zien Schloer maar kort.</p>

Ken Parker

Recognition:	
Information	Beeld
<p>Parker: "The Islamic terrorists. Accepting third world refugees who rape our women. Mexicans who flood our land and suck up our benefits. The list goes on and on.. we have all day"</p> <p>Voice over Khan: "This is Ken Parker. One of the more recent recruits of the NSM"</p> <p>Parker: "We will stop at nothing. WHITE POWER!!"</p> <p>Voice over: "He's been a member of the white power movement for many years. And previously was a Grand Dragon of the Klu Klux Klan.</p>	<p>We zien een jonge man een toespraak houden met twee brede mannen naast hem. Het hakenkruis is wederom weer in beeld.</p> <p>Wanneer hij "white power" roept doet hij de Hitler groet. Achter hem staan mensen met vlaggen van NSM en van de KKK. Vervolgens komt er een foto van Parker met een geweer en een vlag met het hakenkruis inbeeld. Daarna een foto van Parker in een Klu Klux Klan pak met hierachter wederom een hakenkruis. Hierna komt hij in hetzelfde pak met tekeningen van de KKK beweging.</p>
Primacy Effect:	
Parker wordt neergezet als een jonge gast die verschillende 'witte' rechtse bewegingen heeft gevolgd. Ook krijg je het idee dat hij zijn leven lang de ideologieën heeft verspreid.	
Alignment:	
Information	Beeld
Spatial attachment: Introductie	
We zijn weer terug in Charlottesville, tijdens de demonstratie waar Khan en Parker elkaar ontmoeten.	Khan en Parker schudden elkaar de hand
Voice-over: "I met him at Charlottesville, before the rally descended into chaos and violence."	Parker staat naast Schoep op de parkeerplaats. De logo's van NSM zijn overal te zien.
Voice-over: "Ken is exactly the kind of person I've always been afraid of. But now I'm going to spend time with him at his home in Florida. Which he shares with his girlfriend Crystal."	We zien Parker oefenen met vechten in de garage voor het protest. Vervolgens staat hij in zijn thuisstad (Jacksonville) naast een auto.
<p>Khan en Parker bekijken samen de tattoo's van Parker.</p> <p>Khan: "That's the Klan?"</p> <p>Parker: "Yeah this is a Klan tattoo."</p>	Parker doet zijn shirt uit en laat al zijn tattoo's zien. Een hakenkruis en het teken van de KKK staan op zijn borst.
Aan tafel in zijn huis bereiden ze flyers voor die ze 's avonds gaan verspreiden in Joodse wijken.	In een huiselijke sfeer zijn Parker en zijn vriendin de flyers aan het voorbereiden. De kat loop tussen door op tafel.
Subjective Access: Gesprek bij Parker thuis	
Parker: "I'm not racist. I don't hate anybody. Well, I guess in that sense, cos I absolutely despise Jews. So yes, I'm a racist. Jews and	Parker zit in een comfortabele stoel heen en weer te schommelen. Tussendoor lacht hij een beetje. Achter

homosexuals. They... I think they should be exterminated. All of them."	hem ligt een boek met 'live animals' en er ligt een zebra dekentje achter hem.
Voice-over: "Ken is now a political science student. But previously, spent years serving in the navy. He says he left because he didn't agree with allowing homosexuals to serve in the armed forces. Tonight, he's making hundreds of flyers with swastikas and anti-Jewish slogans."	We zien Parker in zijn huis rondlopen. Hij heeft een kat. Vervolgens gaat hij aan tafel zitten waar ze iets met rijst voorbereiden. Hij snijdt flyers met een snijmachine.
Parker: "I've already hit a few Jewish neighborhoods. I've thrown out flyers denouncing Syrian refugees coming over here in the Muslim neighborhoods at the mosque. And it... stirs up a lot of hate and discontent."	Lachend is hij de flyers aan het klaar maken.
Parker lachend: "'Take America back from the Jews.' And it's Yom Kippur! And we're going to the Jewish towns! Should even hit the synagogue too."	Hij lees zijn flyer voor. Hij moet lachen om zijn eigen ideeën.
Khan: "Wouldn't you perceive that as a threat?"	Weer een total shot waar Khan links in beeld met haar camera zit.
Parker: "no."	We zien Parker weer van voren. Nu duidelijk dat dit de camera is waar Khan achter zit.
Khan: "Would you perceive that as something hateful or a potential warning?"	
Parker: "I mean, hateful, yes. But I wouldn't lose any sleep over it."	Hij schudt eerst met zijn hoofd nee, voordat hij antwoord geeft. Tussen door werkt hij hard door.
Khan: "Is there anything I could say that would make you change your mind?"	Beelden van de bezigheden aan tafel.
Parker: "No."	Licht lachend in zijn stem. We zien tussen door Crystal ook meer werken met de voorbereidingen.
Khan: "You understand that if I record what you're doing tonight, you understand how that makes you look?"	Weer een total shot met Khan en Parker. Parker staat nu rechtop aan tafel en Khan zit nog altijd in de elfde positie. Crystal werkt door.
Parker: "Sorry, It's all right. I don't consider myself a bad person."	Haalt zijn schouders op en lacht.
Khan: "But you're doing something bad now."	Camera van Khan toont Parker van voren terwijl hij staat. Beetje ongemakkelijk.
Parker: "I don't think this is bad."	We zien een auto in de nacht rijden. Het regent buiten.
Spatial attachment:	
Khan zit in de auto bij Parker in de nacht. Ze gaan de flyers verspreiden.	Khan zit achterin, Parker voorin naast Crystal die achter het stuur zit.

Parker: "These are all Jewish communities. They all have walls built around them. That's the synagogue."	Hij gooit de zakjes met rijst en de flyers één voor één uit het raam. Parker gooit flyers naar de synagogue.
Subjective access:	
Voice-over: "Ken has been looking forward to tonight. But the more I talk to him, the more agitated and anxious he seems to get."	Parker lijkt zenuwachtig. Hij zit onrustig in de auto. Buiten is het donker.
Khan: "Does it matter to you that I think what you're doing is wrong?"	Een shot vanaf de achterbank en een shot vanaf de voorruit beide op Parker gericht.
Parker: "No."	Parker lijkt zenuwachtig. Onrustig zit hij op zijn stoel.
Khan: "Do you know why I think it's wrong?"	
Parker: "Yeah. Cos I'm going to hurt the feelings of thin-skinned individuals that can't realise the fact that it's just a piece of paper. There's a lot of people that thought us going to Charlottesville was evil too. But that didn't stop us. I can't control feelings, like I said earlier."	Afwisselende perspectieven van Parker. Hij lijkt wat ongemakkelijk te worden.
Khan: "You can control it by not doing this."	Parker blijft continu in beeld, Khan wordt buiten beeld gelaten.
Parker: "Euhh.. I guess I could. But I choose not to. Ehh..."	Parker blijft in beeld. Na zijn antwoord is het nog even stil terwijl hij rusteloos om zich heen kijkt.
Spatial attachment: thuis van Parker	
We zijn weer terug in zijn huis.	Hij speelt met zijn kat door middel van een laser lichtje.
Voice over: "I find Ken's actions extremely disturbing, but I want to try to get behind the hateful behavior of these men to see if there is more to them. So I spend more time with Ken."	We zien Parker en Crystal samen in het huis. Ze lijken iets te zoeken in de keuken.
Subjective Access: Interview thuis op de bank bij Parker	
Voice-over: "He tells me he grew up in a devout Christian community and I'm the first person of Muslim background that he's ever spent time with. He starts to tell me about his life."	We zien Parker achter zijn computer en hierna oude fotoboeken met foto's uit zijn jeugd.
Parker: "This is a scrapbook my mom put together for me. I guess this is maybe one of the very first pictures of me."	Je hoort ze samen lachen terwijl er foto's van een kleine jongen in beeld komen.
Khan: "You look so sweet."	
Parker: "Yeah, maybe back then, I was. There is me at a violin recital. Graduation picture. I	Verschillende foto's van vroeger, in een mooi en versiert fotoboek.

didn't even want to go to my own graduation. I didn't want to wear a dress."	
Khan: "Is your mom proud of you?"	Parker van een zij aanzicht.
Parker: "Eeh.. Yeah, she's proud of my military experience and what I'm doing in school. She's not necessarily proud of what I'm doing in the movement."	Parker van een zij aanzicht. Hij lijkt een beetje ongemakkelijk te worden van deze vraag.
Voice-over: "I decided to share some of my own experiences with him. So I show him the interview I gave to the BBC. And I read him some of the racist emails I got as a result."	We zien Parker kijken naar een laptop met daarop het fragment van Khan op de BBC, wat de aanleiding gaf voor deze documentaire. Daarna zien we weer een totaal-shot waar Khan met haar camera en nu ook haar mobiel op haar schoot zit links van Parker. Parker zit rechts op de bank met een mok in zijn handen.
Khan: "'Save a life and bin that knife into her chest. Your sour cunt should me gassed. Fuck off, bitch. Nazi Germany did it.' When I'm not here and you speak to your friends about me, will you use some of these words about me? Would you call me a sand nigger?"	Parker wordt getoond vanuit de camera van Khan. Na het bericht schudt hij zijn hoofd terwijl hij de mok weer pakt. Hierna wordt weer het totaal shot getoond.
Parker: "No.. Ehh, Maybe if I'm drunk."	Parker vanuit het perspectief van Khan's camera.
Khan: "And if I told you that you calling me those words hurts my heart?"	Parker nu een stukje meer close up. Hij zit er iets wat ongemakkelijk bij.
Parker: "I'll do my very best not to use them."	Hij schudt weer met zijn hoofd. Maakt beetje ongemakkelijke bewegingen. Eindigt met een lichte glimlach naar Khan.
Khan: "Yeah?" Parker: "Yes." Khan: "Because?"	
Parker: "Because I respect you. And I don't want to hurt your feelings."	Parker kijkt Khan niet rechtstreeks aan wanneer hij dit zegt. Hierna volgt er een totaal shot waar Khan tevreden lacht.
Khan: "Why are you nice to me?"	
Parker: "You've been completely respectful to me. I actually consider you to be a friend, you know. My opinion about Muslims since I've been interacting with you has gone up significantly. Besides asking me questions that kind of got under my skin a little bit... 'Don't do the flyers, blah blah blah. Don't throw them out in a Jew neighborhood. Don't use the Jew flyers with the swastika.	Parker lijkt iets weer wat comfortabel. We zien nu Crystal bewegen in de keuken. Parker beweegt veel. Het perspectief wisselt van Parker close up, naar middel en weer totaal. Wanneer Parker over zijn vriendin begint zien we Crystel weer zitten bij de

<p>You're going to hurt people's feelings.' It comes down to when my girlfriend was in the hospital for a month and the only one who called to see how she was doing was a woman from the mosque. I was like, holy shit, I can't believe that these people that I fucking hate are checking up on her."</p>	<p>computer. Er loopt nog een hond en een poes omheen.</p>
<p>Khan: "And what do you think that is going to change in you?"</p>	<p>Voor het eerst is er een nieuw perspectief. We zien Parker van schuin boven.</p>
<p>Parker: "Actually, no, I don't think I'm going to mess with the mosque any more. Trust me, I have thought about getting pigs' heads and scattering them around mosques and stuff like that. But I haven't... The worst I've done is bacon. But I'm done messing with those people. You know, if you would called me up and say 'I need help moving', or 'hey, I've got a flat tyre. Would you mind helping me out?'. I would do that. Friendship, it makes people feel good. Honestly. I mean, somebody that you can talk to, have discussions with, even if you don't agree with each other, it's nice to have friends."</p>	<p>Parken blijft continu in beeld. Hij zit licht ongemakkelijk. Hij heeft een flesje water vast.</p>
<p>Khan: "Do you think he's betraying his people and his cause by becoming friends with somebody like me?"</p>	<p>Crystal zit achterste voren op haar stoel voor de computer. Ze wordt nu in het gesprek betrokken.</p>
<p>Crystal: "No. It's good he's changing his views. His mom will be happy. He's realizing that not everybody is bad. I mean there is some good people out there that aren't white."</p>	<p>We zien nu een shot vanaf Khan waar Parker en Crystal beide op te zien zijn.</p>
<p>Khan: "You don't think that other Nazis will watch this and go; 'What's he doing?'. Parker: "I don't give a sh.....' Khan: "How can he say he's friends with that shit-skin?"</p>	<p>De perspectieven veranderen, maar parker blijft in beeld. We zien bij het laatste deel van de vraag Crystal in de achtergrond met haar wenkbrauwen op gestrokken knikken.</p>
<p>Parker: "I don't give a shit if they say that or not."</p>	<p>Hij lijkt overtuigd van zijn antwoord.</p>
<p>Crystal: "He can be friends with whoever he wants to be with. There's no problem with that."</p>	<p>Crystal wordt getoond achter de computer.</p>
<p>Parker: "I will never break bread with a Jew though."</p>	<p>Parker is in beeld, op de achtergrond zit Crystal mee te luisteren</p>
<p>Khan: "You had to go and say something, didn't you?"</p>	<p>Parker blijft in een shot in beeld.</p>

Parker: "Ohh, I don't want this to turn into something like.. ohh, this big bad-ass Nazi is this little teddy bear."	Hij maakt grote bewegingen en lijkt een beetje uit zijn comfortzone.
Khan: "But he is."	We switchen nu weer naar Crystal die op haar stoel zit. En om deze opmerking licht lacht en een klein knikje geeft.
Parker: "Yeah, but I would never break bread with a Jew. Ever."	Shot terug naar Parker die recht naar Khan kijkt terwijl hij dit zegt.
Khan: "Maybe that should be part two of this film."	Parker lacht spottend terwijl ze dit zegt.
Parker: "What, send a Jew over here? No"	Parker lacht hard bij het idee.
Spatial attachment:	
"A couple of months after I left Ken, I got an email from Crystal. She said Ken had posted this picture of himself onto his student Facebook page. Ethnic minority students had seen it as a threat. And he's been banned from the campus of the University of North Florida."	Er wordt een foto van Parker getoond die gemaakt is met zijn mobiel in de spiegel. Hij heeft een ontbloot bovenlijf waardoor zijn tattoo's zichtbaar zijn. Daarnaast heeft hij een geweer in zijn handen.
Allegiance	
Evaluatie:	Relatie Khan
Parker wordt geïntroduceerd als een jonge man die al jaren extreemrechtse groeperingen aanhangt. Khan stelt zelfs dat ze altijd bang was voor jongens 'zoals Parker'. Tijdens het gesprek blijkt dat hij de Islam minder verafschuwt door persoonlijke ervaringen. Hij opent zichzelf redelijk naar Khan en heeft uitspraken waardoor zijn primacy effect wordt ondermijnt. Echter eindigt het fragment met een foto die hij na de ontmoeting met Khan op facebook postte. Hier wordt hij afgebeeld exact zoals het primacy effect, waardoor hij weer terug bij af is. Echter heeft de kijker hem beter leren kennen in de afgelopen minuten en is het mogelijk dat deze foto nu op een andere manier wordt geïnterpreteerd dan in de introductie.	Khan en Parker brengen wat tijd samen door, wat positief werkt op de subjectieve access. De vriendschap die ontstaat tussen Parker en Khan zorgt niet alleen voor meer inzicht over Parker, maar ook voor een ontwikkeling binnen zijn eigen persoonlijkheid. Door een vriendschap te ervaren met een moslima, heeft hij zijn eerdere ideologieën bijgesteld. Deze ontwikkeling vindt voor de camera plaats, waardoor de kijker deze ontwikkeling zelf kan beschouwen.

Richard Spencer

Recognition:	
Information	Beeld
<p>Voice-over Khan: "Until now, I'd been filming with men from working-class backgrounds. But in recent years, a new kind of white nationalist has emerged. People who present a very different image. They're often known as the alt-right. Their leaders are from privileged elite backgrounds. Such as Richard Spencer born into a family of wealthy landowners."</p> <p>Spencer: "We are fighting to be powerful again in a sea of weakness"</p> <p>Voice-over: "Spencer says he's not a racist. But opposes multiculturalism and wants to bring about a white ethno-state."</p> <p>Spencer: "Hail Trump! Hail our people! Hail victory!"</p>	<p>Er wordt een onheilspellende muziek afgespeeld bij het begin van de intro, wat het gevoel geeft alsof er iets gevaarlijks/spannends aankomt. Spencer wordt getoond tijdens het houden van een speech in een grote zaal. Ook hier wordt de persoon weer tijdens protesten en op een felle manier geïntroduceerd. Hij is netjes gekleed en heeft een glas met drinken in zijn hand.</p>
<p>Primacy Effect: Spencer komt over als een jonge man met veel geld en een groot ego. Hij straalt uit dat hij zich superieur voelt tegenover 'anderen'.</p>	
Alignment:	
Information	Beeld
Spatial attachment: Thuis bij Spencer	
<p>Voice-over: "He's invited me to his apartment in the most expensive part of Alexandria, Virginia. He's hanging out with his followers."</p>	<p>We krijgen een kamer te zien van het huis van Spencer, waar hij met twee andere jongens op banken zit. Ze zitten achter hun laptop of op hun mobiel.</p>
<p>Spencer: "Wild Turkey. Get an actual whisky glass you idiot."</p>	<p>Spencer kijkt verontwaardigt naar het waterglas. Hij weigert het glas in te schenken en lacht hard.</p>
<p>Spencer en zijn volgelingen zitten in zijn kamer, whisky te drinken.</p>	<p>Iedereen zit een beetje onderuit, whisky glas in een hand, de energie is erg laag. Er volgen een aantal shots waarbij Spencer trots in de camera kijkt en prominent in beeld staat. Zijn volgers zitten op de achtergrond er ongeïnteresseerd bij. Vervolgens wordt er een schilderij van Napoleon getoond.</p>
Subjective Access: Interview thuis bij Spencer	
<p>Spencer: "I don't think I've ever done a video where I'm not wearing a collared shirt. But in</p>	<p>Spencer staat statig met zijn pak, trekt hem nog even goed.</p>

terms of formal wear, I like things that are striking, high quality, well made. Follower: "And then you saw me wearing it, and thought: Oww, The proles are doing it now."	
Spencer: "As a natural leader, I have certain obligations and duties that other people don't."	Spencer zit op een leren bank in zijn huis. Op de achtergrond klinken zijn volgelingen.
Khan: "Why are you someone who should lead?"	Spencer is vanaf voren in beeld. Hij zit op de bank.
Spencer: "I think that's obvious. Why do I even need to talk about it?"	
Khan: "Say it. Tell me why"	Spencer kijkt verontwaardigt richting de camera.
Spencer: "Because I'm better." "I'm going to tell you something."	Spencer kijkt kort in de camera en daarna recht in de camera.
Khan: "Go on."	Spencer gaat verzitten en leunt nu naar voren.
Spencer: "All right. The elites rule the world. Elites make history. The question is who. Who is in charge? That's what matters. People like me need to be in charge. We determine the course of world history in ways that other races can't even dream of doing."	Met veel handbewegingen maakt Spencer zijn statement duidelijk. Hij lijkt erg overtuigt van zijn statement. Vervolgens wordt er een zijaanzicht van Spencer gegeven waarbij er nu twee van zijn volgers op de achtergrond zitten. Één zit etend op zijn mobiel en de ander ligt onderuitgezakt te slapen met een whisky glas in zijn hand.
Khan: "And part of your greatness is the exploitation of other people. Part of what's made this country great."	Een medium shot van Spencers hoofd waar hij recht naar Khan kijkt en een felle blik in zijn ogen heeft. Vervolgens een voor aanzicht van spencer.
Spencer: "We did it. We took it. We took it with force. We won. We took the entire continent. That's what matters."	Spencer kijkt Khan recht aan, vervolgens weer een zijaanzicht waar Spencer te zien is en zijn slapende volgeling. Spencer maakt weer handgebaar.
<i>Spatial attachment: Herdenking Heather Heyer</i>	
Ze lopen buiten het appartement van Spencer waar een groep mensen/demonstranten Heather Heyer herdenkt, het meisje wat omkwam tijdens het protest in Charlottesville.	Spencer loopt samen met zijn volgelingen richting de groep mensen. Ze zijn allemaal netjes in pak gekleed.
Spencer: "You guys just stare at me in a dead-eyed way? God, these people are pathetic. Do you know how dumb this is? You think you people intimidate me?"	Mensen met kaarsen kijken hem recht in zijn ogen aan.

	Vervolgens negeren de mensen zijn uitspraken en houden ze hun ogen dicht en blijven ze de kaarsen hoog houden.
De demonstrantend beginnen te zingen: "We shall overcome" Spencer: "Seriously, you guys are gross"	Spencer begint spottend mee te zingen en raar te dansen. Spencer lacht heel hard. En loop vervolgens met zijn volgelingen weg.
Allegiance	
Evaluatie: Spencer lijkt enorm overtuigt van zijn eigen 'greatness'. Doordat hij in geen enkele vorm empathie uit voor andere mensen zal hij niet snel sympathie opwekken. "Because I'm better." Khan daarentegen vraagt ook weinig naar subjectieve informatie.	Relatie Khan: Khan lijkt slechts een dag met Spencer op te trekken, waardoor ze een minimale band opgebouwd hebben. Daarnaast zijn er weinig raakvlakken waar ze elkaar kunnen vinden. Spencer beweert dat zijn ras beter is dan andere rassen, waardoor hij zichzelf boven Khan plaatst.

Jared Taylor

Recognition:	
Information	Beeld
Voice-over Khan: "I go to see another leader who is closely associated with Richard Spencer in the alt-right. Jared Taylor also denies being a racist and says the white race is under threat. I ask him how he thinks multiculturalism could work.	Taylor wordt in pak in een zaal vol mensen getoond. Hij oogt rustig. Vervolgens zien we een aantal boeken, waarvan zijn naam groot op de voorkant staan. In tegenstelling tot de andere introducties is er minder chaos, minder geschreeuw en geen symboliek wat naar Hitler verwijst.
Primacy Effect: Taylor komt als een rustige intelligent man over. Zijn boeken zijn gepubliceerd, wat enige status opwekt.	
Alignment:	
Information	Beeld
Subjective Access: Interview	
Voice-over: "I ask him how he thinks multiculturalism could work."	Taylor wordt van voren gefilmd. Bij het horen van de vraag begint hij al te schudden met zijn hoofd.
Taylor: "That's like saying, how can we make alcoholism and insanity work? How can we make cholera work? How can we make AIDS work? How can we make something that is inherently unstable and will eventually result in my extinction... Why would I even think in terms of making it work when it is clear it is not working, and it would require a fundamental change in human nature for it to work?"	Khan wordt zelf niet in beeld getoond. Taylor blijft in beeld waarbij hij erg zelfverzekerd en overtuigend overkomt. Hij gebruikt handgebaren en uit zijn blik lijkt hij overtuigt van zijn eigen verhaal.
Allegiance	
Evaluatie:	Relatie Khan
De kijker komt niks persoonlijks te weten over Taylor. Zijn antwoord op de vraag van Khan over multiculturalism maakt zijn ideologie duidelijk. Hij vergelijkt een multiculturele samenleving met ziektes, en stelt dat het op natuurlijke basis niet kan werken.	Khan en Taylor brengen weinig tijd door en ondernemen samen geen activiteiten, waardoor ze geen persoonlijke relatie lijken te vormen. Ook komen ze geen moment samen in beeld. Uit het antwoord van Taylor lijkt hij niet open te staan voor een relatie met Khan.

Pete Tefft.

Recognition:	
Information	Beeld
<p>Voice-over: "At Charlottesville, I filmed alongside many young people who seemed to be embracing the cause, like this young man." Tefft: "My face is my livelihood. Thank you so much for coming."</p>	<p>Het shot voor dat Tefft in beeld komt is een shot van de groepering bij het protest bij Charlottesville. Hier zijn vlaggen van de NSM te zien en mensen met een agressieve houding. Tefft is zelf bezweet en ziet er uitgeput uit. Hij geeft aan het einde een schouderklopje aan Khan.</p>
<p>Voice-over: "After I met him, footage of him at Charlottesville went viral. Groepering: "You will not replace us!" Voice-over: "He was identified publicly by opponents of the far right."</p>	<p>In de 'footage' zien we een demonstratie die plaatsvindt in de nacht met een grote groep mensen die met fakkels lopen en teksten roepen. Tefft loopt hiernaast de groep aan te moedigen en op te juttten. Vervolgens wordt er ingezoomd op zijn gezicht.</p>
<p>Voice-over: "His name is Pete Tefft."</p>	<p>Er wordt een foto van hem getoond waarop hij de Hitler groet doet.</p>
<p>Voice-over: "He lives in a working-class district of Fargo, North Dakota. And works as a carpenter. He tells me he's not a racist. And says he's a white civil rights activist."</p>	<p>Eerst wordt er een 'gewone' arbeidersbuurt getoond met lege straten, waarna er een flyer buiten wordt getoond. Hierop staat: "COMMUNITY ALERT NAZI PETE TEFFT Pete Tefft is a proud white supremacist who currently resides in Fargo, ND and frequents downtown businesses. If you spot Pete please make sure that he knows he is not welcome in our community through your words and actions.</p>
<p>Primacy Effect: Net als de andere NSM leden wordt hij geïntroduceerd met beelden van actieve demonstraties van de beweging. Echter door te noemen dat hij in een arbeidersbuurt woont en carpenter is, benadrukt Khan dat hij een 'doorsnee' burger is.</p>	
Alignment:	
Information	Beeld
Subjective Access: Interview	
<p>Voice-over: "I ask him about his childhood."</p>	<p>We zien weer een totaal-shot waar Khan links in beeld zit en Tefft rechts op de bank. Ook hier is de camera van Khan in beeld.</p>
<p>Tefft: "I was largely a... you know I felt like a ghost at the school. You know like a nerd or a</p>	<p>Tefft wordt van verschillende perspectieven gefilmd. Eerst een</p>

freak or something. I might have had body dysmorphia. I felt like I was either too big or too fat. A lot of the way people think, and act doesn't happen in a vacuum. I guess maybe there is a part of me that wanted everyone to like me."	zijaanzicht, vervolgens van voren waar hij met zijn benen wijd en armen op zijn benen naar voren zit gebogen. Vervolgens wordt er een close up getoond. Hij lijkt zich een beetje ongemakkelijk te voelen bij het vertellen van zijn verhaal.
Khan: "And did they?"	Tefft blijft in beeld en kijkt een beetje weg.
Tefft: "Ehh... Nope... No. Between the age of 23 to 25, I'd get really depressed. I saw so much wrong with the world."	Hij lacht zijn antwoord weg. Hierdoor lijkt het alsof hij zijn gevoelens opzij probeert te schuiven. Bij de tweede keer 'no' verdwijnt zijn lach en wordt hij weer van voor totaal gefilmd. Hij kijkt naar beneden. Vervolgens wordt hij close up gefilmd en blijft hij naar beneden kijken.
Khan: "Like what? What bothered you most?"	Het shot blijft hetzelfde. Tefft kijkt naar beneden en heeft niet gelijk een antwoord. Hij blijft stil en kijkt bedenkelijk naar beneden.
Tefft: "I guess, looking back, what bothered me the most was ... I don't know. I guess, myself. You know, it makes a guy rethink things. When you start realizing and examining stuff, and all of a sudden, you realise: 'hey, maybe these Christians of these right-wingers or at least people that have some semblance of trying to be greater.. I do feel a certain duty to act heroically."	Het shot blijft net als de blik van Tefft op hetzelfde punt gericht. Na zijn antwoord gaat het shot weer naar een totaal shot van Tefft van voren. Zijn blik nog altijd op de grond. Hij lijkt in zichzelf gekeerd. Hij begint weer in beweging te komen, maar zijn blik blijft op de grond. Het shot verandert weer naar het zij aanzicht van Tefft. Hij blijft naar de grond kijken en beweegt soms bedenkelijk met zijn kaak. Bij 'duty to act heroically' kijkt hij voor het eerst weer op.
Khan: "And this moment provides you with the platform to be heroic?"	Tefft kijkt weer naar voren, richting Khan.
Tefft: "Honestly, yeah."	Zonder enige twijfel of pauze antwoord Tefft op de vraag van Khan. Het is nog even stil en dan gaat het scherm op zwart.
Allegiance	
Evaluatie:	Relatie Khan
Tefft wordt geïntroduceerd als een berucht persoon. Op internet is er beeldmateriaal verschenen en op straat hangen flyers die een associatie opwekken dat mensen hem op zijn daden beoordelen. In het interview met	Er wordt weinig duidelijk over hoeveel tijd Khan en Tefft met elkaar hebben doorgebracht. Tijdens de demonstratie komt hij even in beeld, maar verder wordt niet duidelijk of ze een band

Khan opent hij zich over zijn jeugd. Hier vertelt hij een verhaal wat voor de kijker de mogelijkheid geeft het primacy effect te verklaren, wat voor meer begrip kan zorgen.

samen opbouwen. Tefft is wel erg open over zijn verleden, Khan lijkt weinig moeite te hoeven doen.

Arno Michaelis

Recognition:	
Information	Beeld
Voice-over Khan: "I've decided to go back in time to meet one of the most violent racist skinhead leaders of the previous generation."	Khan zit in de auto en we zien de weg waar ze op rijdt. Het lijkt weer een kleine buiten stad. Vervolgens zien we een band optreden in 3x4 format wat wijst op oud filmmateriaal. De stijl is een soort hardrock.. veel gitaar, scherpe tonen, zanger schreeuwt.
Voice-over Khan: "This is Arno Michaelis. In the 1990 he was the leader of a highly influential, racist skinhead band called Centurion." Michaelis zingt: "Centurion! White people awake! Centurion! Our future's at stake! Centurion! Save the White race! Centurion! We'll put you in your fucking place!"	De zanger van de band staat met een ontbloot boven lijf op het podium. Je hoort hem hard schreeuwen op de scherpe gitaar tonen. We zien Michaelis zich volledig geven in het nummer tijdens zijn optreden. Hij heeft een getatoeëerd bovenlijf. Hij zingt erg agressief.
Primacy Effect: Michaelis wordt geïntroduceerd als een enorm gewelddadig persoon. "one of the most violent racist of the previous generation". De tekst in combinatie met de muziek zorgt voor een beangstigende eerste indruk.	
Alignment:	
Information	Beeld
Subjective Access: Interview	
Michaelis: "These are my lyrics. I wrote these.	Michaelis (nu ouder dan op het vorige filmpje) zit met een mobiel in zijn hand waar heftige muziek uitkomt. Hij kijkt niet echt trots wanneer hij dit zegt.
Jonge Michaelis schreeuwt onverstaanbare teksten in filmfragment.	Op de ondertiteling staat: "Now it's your turn to die! Nigger! Prepare to burn!" We zien weer veel chaos op het podium en mannen die schreeuwen.
Michaelis: "Nigger, prepare to burn, You attacked our people and now it's your turn. The chorus ends with 'We'll drown the mud...' As in mud race. As in people who aren't white. '...in an ocean of blood.' And there literally was an ocean of blood in over the seven years. How many people we beat up and how many people we hurt. And how knows how many people have been beat up and hurt since then because of this song?"	Michaelis zegt de tekst uit zijn hoofd op. Hij kijkt recht naar voren en kijkt hier niet vrolijk of trots bij. Het perspectief wisselt zich tussen Michaelis met zijn telefoon vast en een close-up van schuin-voor. Terwijl hij zijn verhaal doet blijft hij met zijn hoofd schudden. Hij lijkt zijn eigen verhaal af te keuren. Opnieuw voor aanzicht waar hij met zijn mobiel in zijn hand zit. Bij 'this song' draait hij zijn mobiel met het scherm

	naar de camera, waar een YouTube pagina te zien in.
Michaelis: "Centurion was an audio incitement to violence."	We zien weer het filmfragment, nu wordt het publiek getoond wat wild vooraan het podium staat te duwen en schreeuwen. Michaelis zegt de tekst in beeld en daarna wordt hij weer in het filmfragment getoond, waar hij heftig heen en weer beweegt en helemaal op lijkt te gaan in de muziek.
<i>Spatial attachment: Khan en Michaelis rijden door Riverwest</i>	
Michaelis: "We're in Riverwest now." Khan en Michaelis rijden door een stadje waar Michaelis vroeger op zoek ging met zijn groep om mensen in elkaar te slaan.	We zien Michaelis in een auto rijden. De weg wordt gefilmd, het lijkt een arbeidersstadje.
De auto staat stil en Michaelis praat verder over zijn verleden.	Een witte auto wordt op een parkeerplaats stilgezet.
<i>Subjective Access: Ervaringen van Michaelis</i>	
Voice-over Khan: "Arno was a founding member of the Northern Hammerskins. One of the most notorious skinhead gangs in America.	Michaelis zit in de auto en zit achter het stuur.
Michaelis: "We're in Riverwest now. We spent, like months just rampaging through this city. Attacking anybody we could find. Anybody. Like if we could find a black person or a Latino person, they were fair game.	We zien Michaelis van de zijkant achter het stuur zitten. Dit beeld wordt afgewisseld met beelden van de straat, waar gekleurde mensen lopen en een aantal winkels te zien zijn.
Michaelis: "I've hurt people horrifically with my bare hands. I've beaten people until I thought they were dead and I left them in a bloody mess. Over and over again.	De auto staat stil op een parkeerplaats. Michaelis nog achter het stuur, met een zonnebril op. Zijn gezicht zit vanaf zijn ogen naar boven in de schaduw, we zien eigenlijk alleen zijn mond goed. Zijn arm hangt uit het raam en zit vol onder de tattoo's.
Voice-over Michaelis: "We beat up people to make us feel better about ourselves. We had made us feel like we were powerful, like we were important. Like we were warriors, we were dominant.	De jonge Michaelis staat bezweet met een ontbloot bovenlijf met een aantal tattoo's en een petje achterstevoren op de foto. Hij heeft een grimas op zijn gezicht. Hierna volgt een foto van Michaelis voor een Amerikaanse vlag met verschillende posters eronder. Wat er precies op staat is onduidelijk, maar het lijken militaire en strijdlustige afbeeldingen.
Michaelis: "I was a fucked-up kid."	We zijn weer terug in de garage waar we Michaelis zien vanuit een vooraanzicht

	en hij recht in de camera kijkt. Hij knikt instemmend en lijkt het te menen.
Voice-over Michaelis: "With no empathy for other people. Like manipulating people.	Weer de jonge Michaelis met zijn armen over elkaar met een minachtende blik.
Michaelis: "I was like... 'you were a sociopath, man.'	Terug in de garage met een middle-shot waar hij recht in de camera kijkt.
Voice-over Khan: "Arno spent seven years in the movement. But after his daughter was born, he started to distance himself from the hatred and violence."	Een foto wordt getoond waar Michaelis met zijn band in een kamer optreedt. Weer een ontbloot bovenlijf. Tekens van extreemrechtse groeperingen, en veel zweet. We zien Michaelis (herkenbaar inmiddels aan de tattoo van een kwart spinnenweb) met een kleine baby.
Michaelis: "I'm ashamed of all the kids I've led astray. I preyed upon their trauma and their suffering to manipulate them to hate people and to hurt people. Till the day I die, I'll be ashamed of that.	Michaelis wordt vanvoren getoond. Hij lijkt het te menen.
Allegiance	
Evaluatie:	Relatie Khan
Michaelis wordt geïntroduceerd als een extreme figuur binnen een extreme groepering. Hij verteld over zijn daden uit zijn verleden. Doordat hij recht in de camera stelt dat zijn verleden hem spijt, en dat hij tot zijn dood deze schaamte bij zich zou houden	Michaelis lijkt Khan mee te nemen naar zijn verleden. Het is onduidelijk hoeveel tijd ze precies met elkaar doorbrengen. De vragen van Khan worden niet tijdens het interview afgespeeld, waardoor het lijkt alsof Michaelis alles uit zichzelf verteld.
Spatial attachment: Ontmoeting in Thais restaurant	
Michaelis zit in het Thaise restaurant waar Singh binnenloopt. Ze zitten vervolgens samen aan tafel Thais te eten.	Ze ontmoeten elkaar als beste vrienden.
Subjective Access: Gesprek in een Thais restaurant	
Michaelis: "Wade Page was exactly who I used to be. If I were to remain in the movement for another ten years, it's totally conceivable that I could have reached that point as well."	Singh en Michaelis zitten tegenover elkaar. Ze knikken instemmend bij elkaars verhalen. Het is een onderwerp waar ze het duidelijk vaker met elkaar over gehad hebben.
Spatial attachment:	
Voice-over Khan: "Pradeep and Arno now work together, visiting schools and colleges trying to warn young people of the danger of racist extremism."	Michaelis en Pardeep zitten tegenover elkaar terwijl ze hun eten opeten. Ze zijn in gesprek.
Subjective Access:	

<p>Michaelis: “When I see guys still active in the movement, I see suffering. I see right through to their suffering. I see individuals who have been through hell and have been through all sorts of trauma, that they don’t know how to process. And they don’t know how to react to it. So they’re lashing out because they’re like a wounded animal that’s been cornered. It’s so much easier to say ‘I hate Jews and niggers’ than to say I’m afraid. I’m afraid nobody’s going to like me. I’m afraid I’m not worthy of being loved. And it’s by no means an excuse for any of that behavior or any of that train of thought, but it is a reason.</p>	<p>Michaelis zit in zijn auto op de parkeerplaats en verteld zijn ervaring. Vervolgens worden er beelden van hem getoond. Hier zit hij in zijn garage, met op de achtergrond een vlag die een beetje in elkaar hangt, maar er lijkt ‘Obama’ op te staan.</p>
Allegiance	
<p><i>Evaluatie:</i></p>	<p><i>Relatie Khan</i></p>
<p>Michaelis is een betrouwbaar persoon om de informatie van aan te nemen omdat hij alles zelf heeft ervaren. Doordat het contrast in zijn ontwikkeling erg groot is en deze ontwikkeling uitgelegd wordt, wordt hier mogelijkheid gegeven om mee te leven met zijn verhaal.</p>	<p>Michaelis en Khan lijken qua opvatting op een lijn te zitten. Hierdoor kan worden aangenomen dat Michaelis graag wilde meewerken in deze documentaire en hierom ‘soepel’ meewerkt qua subjectieve toegankelijkheid.</p>

Frank Meeink

Recognition:	
Information	Beeld
Voice-over Khan: "This is Frank Meeink. He was recruited into a skinhead gang at the age of 14."	We zien een man, alleen op een stoep staan. Er lopen wat mensen tussen de man en de camera door. Hij stapt wat ongemakkelijk heen en weer.
<p>Primacy Effect: Door te benoemen dat hij 'recruited' is op een jonge leeftijd wordt er een soort van slachtofferrol toegekend aan Meeink. Ook door hem alleen op straat te filmen in New York geeft dit een eenzaam beeld van Meeink. In tegenstelling tot de rest is deze introductie extreem anders weer gegeven.</p>	
Alignment:	
Information	Beeld
Subjective Access: Interview	
Voice-over Khan: "He told me he had grown up in Philadelphia in a violent and deeply impoverished household."	Meeink wordt van voren gefilmd. Dit wordt afgewisseld met een close up van zijn gezicht. Hij gebruikt veel handgebaren. Zijn onderarmen zitten vol met tattoo's.
Meeink: "My mom's husband, he hated me. He was a drunk and drug addict who beat the shit out of me all the time. A 36-year-old men used to beat me like another guy he'd beat in a bar fight. And I'm 11 years old. Every day, my goal was to get hit by a car. I wanted to get hit by a car before I made it home. I would walk home more dejected and I felt more like a loser than I had to go home and face my stepfather. Who was going to tell me how much of a fucking loser I was. Or beat the shit out of me."	Meeink zit in een stoel rustig zijn verhaal te vertellen.
Voice-over Khan: "In his early teens, practically abandoned by his family, he started hanging out with a racist skinhead gang. One night, he took part in an altercation between a skinhead and a man the gang had decided to intimidate."	We zien een foto van de jonge Meeink. Hij is stoer gekleed, met nog geen symbolen van extreem rechtste groeperingen. Hierna volgt een beeld van een straatlantaren in de nacht.
Meeink: "And I seen it. And I absolutely loved it. Fear. He had fear in his face for us. And I loved that. I'm a broken human being. I feared everything. I feared my parents. I feared my step-parents. I feared my school. I feared... I feared if I was going to have enough food to eat today. And now someone fears me?"	Meeink wordt van de zijkant gefilmd. Hij heeft een licht verbaasde blik. Vervolgens wordt hij weer van voren in beeld gebracht. Hij begint overtuigend zijn angsten op te noemen en telt mee op zijn handen. Het lijkt alsof zijn eigen verhaal hem aan het hart gaat.

Voice-over Khan: "The same night, he joined the gang."	We zien een foto van Meeink met op zijn vingers 'SKINHEAD' getatoeëerd. Dit is voor de eerste keer dat hij in beeld wordt gebracht met iets van symboliek van de groepering. Hij heeft verder een ontbloot bovenlijf met verscheidende tattoo's.
Voice-over Meeink: "It was the camaraderie, the being part of, the numbers, the safety."	Er wordt een andere foto (lijkt uit de zelfde shot) van zijn nek met een tattoo getoond, het lijkt een wiel wat in vuur staat. Er is een hakenkruis in te zien..
Meeink: "in that time, we trained for a race war, we trained to shoot guns. They'd basically tell me, after all this is all done, God chose me to be one of the angels that ruins Sodom and Gomorrah. I'm now an angel for God. This is powerful. Like, I'm knowing what the adults know now."	Meeink zit nog steeds in de stoel. Kijkt richting de camera en gebruikt zijn handen. Vervolgens wordt er een vlag met een hakenkruis getoond.
Voice-over Khan: "Frank quickly rose through the ranks and became head of the Philadelphia chapter of the Strike Force skinhead gang."	We zien een groep mannen met ontblote bovenlijven. Ze zien er gewelddadig uit, door de bewegingen die ze maken en de uitdrukkingen op hun gezicht. Meeink staat in het midden en lijkt te schreeuwen.
Voice-over Meeink: "I was a violent human being."	Het beeld wordt op pauze gezet en er wordt ingezoomd op het hoofd van Meeink.
Meeink: "I was the most evillest, fucking diabolical person you've ever met. To break it down, people like me, were egomaniacs with no self-esteem. That's what makes us fucking violent."	Meeink zit nu onderuit gezakt op een bank. Deze kamer is wat donkerder en grimmiger. Hij zit op de bank alsof het zijn eigen huiskamer is. Hij zit stil, maar zijn hoofd beweegt veel. Vervolgens wordt er een middle-shot getoond van Meeink. Hierna volgt er een shot van iets verder af. Hij gebruikt weer veel handgebaren. Het eindigt met een shot waar Meeink op de bank zit, nu aan het uiteinde onder de lamp.
Subjective Access: Interview	
Voice-over Khan: "Frank Meeink left the white power movement after spending time in prison. And now spends his days with youth at risk of extremism."	Meeink zit op een bank. De locatie is onduidelijk.

Voice-over Khan: "He says what changed his life was when he started making friends with people of different races. People he had once thought were the enemy."	Meeink is druk in een verhaal in het eethuis met Khan. We horen zijn verhaal niet, maar hij lijkt erg overtuigd.
Meeink: "Empathy is the greatest emotion. It's where we're able to turn the things that are in us, bad things that happened, bad things that we done, we're able to turn them into a positive. And say: 'I can help you with that because you're doing what I done before'. Or 'I went through what you went through.'	Meeink zit weer op de bank in de donkere huiskamer. Hij lijkt ingetogen in zijn verhaal. Hij heeft zijn ogen dicht, hierdoor lijkt het hem zelf aan te gaan en lijkt hij het te menen.
Meeink: "How do I rebuild my life? It's going to be very cheesy, you're going to hate it. It's going to be just one day at a time. Do the next right thing in front of you. Watch how good your life starts to turn when you don't even know it. Just slowly starts to turn, so you don't wake up angry any more. You feel good about who you are. Such a change, it feels so good. So that's it. Let's go.	Meeink zit in een auto en kijkt naar buiten. Vervolgens zit hij weer op de bank.
Allegiance	
<i>Evaluatie:</i>	<i>Relatie Khan</i>
Meeink wordt geïntroduceerd als een jongen die werd gemanipuleerd door een extreemrechtse groepering. In plaatst van 'joined' zegt Khan nu 'recruited'. Daarna gaat het vooral over hóé Meeink binnen de groepering terecht is gekomen en welke rol zijn jeugd daarin speelde. Meeink spreekt hier ook open over en geeft veel subjectieve toegang. Hierbij geeft hij veel emotionele beschrijvingen wat veel mogelijkheid geeft aan het publiek om sympathie te vormen.	Khan en Meeink trekken er samen op uit. In de interviews wordt Khan niet getoond en je hoort haar ook geen vragen stellen, het interview zit goed in elkaar wat ook op medewerking van Meeink kan duiden. Meeink en Khan lijken qua opvattingen elkaar te vinden en op een lijn te zitten. Hij geeft een antwoord op de vraag waar Khan mee loopt en is bereid hier antwoord op te geven, net als Michealis.

Pradeep Singh

Recognition:	
Information	Beeld
"I traveled to meet a man called Pradeep Singh. We meet at a Sikh temple in Oak Creek, Wisconsin.	Khan zit in een auto achter het stuur, vervolgens zien we een moskee
Primacy Effect: Singh lijkt in eerste instantie als lid van de Moskee Khan een rondleiding te geven en te vertellen wat er op die plek zich heeft afgespeeld, er wordt weinig over hem persoonlijk verteld.	
Alignment:	
Information	Beeld
Spatial attachment:	
Voice-over Khan: "In 2012, he was attacked by a racist skinhead."	Er worden beelden van de aanslag getoond. Politie wagens en agenten worden getoond en (waarschijnlijk) getuigen die buiten elkaar in de armen vallen. Uiteindelijk wordt Wade Michael Page getoond. Een kale man met een zwarte bril, hij heeft een rood shirt aan met 'white pride'
Singh verteld hoe de schietpartij plaatsvond en neemt Khan mee naar de plek waar het is gebeurd. Singh: "This is kind of where the shooting started. There was two brothers. Both priests here. Page encountered them out there and shot them both dead outside in the parking lot."	Singh heeft een hoofdbedekking op en wijst naar de parkeerplaats voor de moskee.
Singh: "These two ladies went to go pray. The shooter lets off a few rounds at one of the ladies and he followed her into that corner and shot her from point-blank range."	Singh neemt Khan mee naar binnen, waar de Moskee in bedrijf is. Er zijn een hoop mensen te zien. Singh maakt een aantal handgebaren en wijst naar de plekken delict.
Singh: "This is one of the bullet holes. We took it out. There was three people in here and the priest. The head priest was in the bathroom at the time. He found cover. But the other people essentially just... kind of sitting ducks and had nowhere to go. He shot the other gentleman two times in the stomach. The other man who was shot twice in the stomach ran out. Ran this way, down the hallway. So dad was left alone with him.	Er wordt een ruimte getoond waar een groep mensen zit te eten op de grond. Vervolgens zien we een kogel gat in de zijkant van de deur zitten waaronder een plakaatje hangt met: "We Are One" 8-5-12" Singh staat bij een deur en verteld het verhaal met hand gebaren. Het gaat hem duidelijk aan het hart. Wanneer hij 'dad' zegt wordt het pas duidelijk dat hij persoonlijk is geraakt (figuurlijk) door de

Then Dad suffered five gunshot wounds. All to the side of his body.”	aanslag. Nu begint er ook een emotioneel pianomuziekje te spelen.
Voice-over Khan: “Wade Michael Page murdered six people, including Pradeep’s father, before he turned his gun on himself. He was a former army veteran. And played in an extremist white power band, just like Arno Michaelis.”	We zien een foto waarop een vrouw een kaars plaatst naast andere kaarsen voor een foto, waarschijnlijk van een van de slachtoffers van de aanslag (waarschijnlijk de vader van Singh). Hierna wordt er een foto getoond van dezelfde man op de foto met een klein jongetje (waarschijnlijk Singh als baby). Hierna wordt Page voor een hakenkruis getoond op een foto.
Hierna zit Singh in een kamer op een bank. Hier geeft hij een interview aan Khan.	De kamer is schoon, wit en licht. Singh zit op het uiteinde van de bank.
Subjective Access:	
Voice-over Khan: “I asked Pradeep, what would he do if Wade Page was here today?”	Hierna wordt er een shot getoond van een foto van de vader van Singh in een fotolijstje.
Singh: “If he’s sitting here... I would want you to leave me alone with him for ten minutes. And really beat the shit out of him. But at the same time, I would want to understand why. Because something is fueling it. I feel like for anybody who is willing to live this life of putting themselves through this miserable existence of isolation, of violence, of hatred, what is it that fuels you to do that?”	Singh zit op de bank en vertelt naar voren. Hij wordt helemaal in beeld gebracht. Met armgebaren visualiseert hij het idee dat Page naast hem in de kamer zou zitten. Dit shot wordt afgewisseld met een close-up van hem.
Spatial attachment:	
Voice-over Khan: “After the murder, Pradeep did a remarkable thing. He reached out to a former neo-Nazi to search for answers.	Er wordt een totaal-shot getoond van de buitenkant van een Thais restaurant. Singh loopt het restaurant binnen waar Michaelis op hem zit te wachten.
Michaelis en Singh begroeten elkaar lachend in het restaurant. Singh: “Wassup, Arno?”	Het wordt duidelijk dat de twee elkaar goed kunnen en een goede relatie samen hebben door de manier waarop ze elkaar begroeten.
Subjective Access: Gesprek binnen een Thais restaurant	
Singh: “I reached out to Arno, because I wanted an explanation. More important than that, I gained a brother, I gained a friend. And I gained someone that was going to say ‘You know what? I’ll not only tell you what happened and why it happened, but I’ll walk with you and we can explain it to other people too.	Singh en Michaelis zitten tegenover elkaar aan een tafel in een restaurant. Singh heeft een bord eten voor zich.
Singh: “I think the surprising thing to me is not that Arno sees himself in Wade Page. The	Beide mannen worden getoond in het shot. Vervolgens wordt er een shot

thing that surprises me is that other people don't see themselves in Wade Page. When we don't see ourselves in that person, then we lose our ability as humans to do anything about it.	getoond van Michaelis. Hij knikt instemmend en lijkt het eens te zijn met Singh.
<i>Spatial attachment:</i>	
Pradeep and Arno now work together, visiting schools and colleges trying to warn young people of the danger of racist extremism.	Michaelis en Pardeep zijn in gesprek terwijl ze hun eten op eten.
<i>Allegiance</i>	
<i>Evaluatie:</i>	<i>Relatie Khan</i>
Op het moment dat Singh zegt dat zijn vader in de zaal zat waar de aanslag plaatsvond, veranderd de rol van Singh in het geheel. Wanneer de ontmoeting van Singh en Michaelis in beeld komt leren we weer een ander deel van hem kennen.	Singh en Khan zijn beide moslim en delen hierdoor een bepaalde ideologie. Daarnaast hebben ze beide vervelende ervaringen van eenzelfde groep mensen. Deze ervaringen verschillen echter enorm, maar kan hen wel op een bepaalde manier binden. Door deze ervaringen hebben zij namelijk dezelfde vraag gekregen waar zij beide antwoord op hopen te vinden.